

Maig 1993 - n. 134 - 150 PTA

LLUCMAJOR

de pinte en ample

Un polígon
en temps
de crisi

100 cl.

25% vol.

XAROP
d'en
GORI
F. Vidal

Elaborado por Destilerías F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s.n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7.5497 Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182 PM

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any XII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Llucmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Llucmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

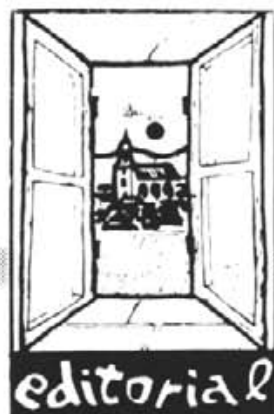
COL.LABOREN:
Sebastià Aizamora
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Lucia Caldés
Celsa Calviño
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sebastià Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcias
Miquel Janer
Franc Jaume
Coloma Julià
Antoni Llompart
Benet Llompart
Llorenç Mascaró
Margalida Mut
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Andreu Puig
Nanda Ramon
Sebastià Rubí
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Bàrbara Verdura
Francesc Verdura

SECCIÓ ESPORTIVA:
Coordenador:
Joan Quintana
Col.laboren:
Joan Jaume
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:
M. Clar
Fotos Fermin
C. Julià
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:
Tirrena S.A. Tel. 55 52 12

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

Un polígon en temps de crisi

La pleta de Son Noguera ha estat invadida per excavadores i manobres. Després de 4 anys i busques de tràmits i projectes, de planificacions i passes prèvies han començat les obres del polígon industrial. Dia 16 del mes passat, el conseller d'obres públiques, Jeroni Saiz, i el batle de Llucmajor, Gaspar Oliver, inauguraren oficialment si no l'aixecament de la primera pedra, almeys la remoguda de la primera roca del terreny.

D'aquesta manera comença a desenvolupar-se una previsió ambiciosa del pla general d'ordenació urbana vigent, fins ara mantinguda amb el consens de totes les forces polítiques i socials. Durant les darreres dècades, potser s'ha carregat aquesta construcció fins i tot d'un excés d'esperances de recuperació econòmica.

Des de les acaballes del franquisme —recordem els projectes del batle Ramon, que el volia en el Marroig— fins a tota l'etapa democràtica d'ara —amb els batles Clar, Zanoguera, Monserrat i Oliver— ha estat llargament desitjada la viabilitat del polígon, sobretot com una eina captadora d'empreses externes.

Ara, però, vivim temps de crisi. La incertesa econòmica present i la retracció inversionista no auguren un bon present per a una obra ambiciosa que, per començar, ja costa 293 milions en una primera fase d'urbanització. No és fàcil, en la cojuntura d'ara, tirar envant un polígon industrial i de serveis. Però tampoc no deu ser impossible: si el projecte és viable, ho és a la llarga i amb capacitat de superar obstacles.

És per això que els gestors de l'obra no s'haurien de precipitar a l'hora d'emprendre-hi qualsevol actuació pel simple fet d'omplir el buit. El polígon no pot fer-se a qualsevol preu i al marge de tot control de qualitat. Res no hi hauria més trist que veure'l convertit en un conjunt de xibius, portasses i construccions escassament rendibles per al poble que el paga.

Als gestors del polígon els cal seny, prudència, intel·ligència i voluntat d'afavorir un poble. No n'esperam altra cosa.

Plenari de l'Ajuntament

Les rajoles de la discòrdia

Arnau Tomàs

El plenari del passat 26 d'abril va tornar esser marcat per la polèmica, aquesta vegada per l'assumpte de les conclusions i propostes duites a terme per la Comissió Especial d'investigació presidida per Joaquim Rabasco i formada degut a la sentència per la qual es condemnava l'Ajuntament al pagament de la quantitat de 4.321.444 ptas, més els interessos i costos del judici interposat per «Hijos de E.F. Escofet S.A.» per no haver pagat a l'esmentada empresa el subministre de rajoles per pavimentar les voravies de les obres de reforma de l'Avda. Miramar de s'Arenal, quan era batle Joan Monserrat.

La Sala estava plena de públic, la majoria partidaris de J. Rabasco, els quals aplaudiren algunes de les seves intervencions i per això el batle els va haver de fer callar. Rabasco, a la lectura de les conclusions de la Comissió, va dir que Construccions Pascual, a qui s'havien adjudicat les obres, volia rajoles d'una fàbrica de Porreres, però foren rebutjades per l'arquitecte Sr. Sbert, el qual les volia d'una fàbrica de Barcelona i per això, Tomàs Garcias, amb una altra persona hi va anar a comprar-les, va formalitzar l'encàrrec a la fàbrica «Escofets» per un import de 4.321.444 ptas i la factura fou enviada a l'Ajuntament sense ser registrada, perquè no s'ha trobat cap expedient.

Va continuar en Rabasco dient que malgrat les contínues cartes i comunicacions d'aquesta empresa de Barcelona per cobrar les rajoles, totes foren ocultades i eludides pel que «Escofets» va posar finalment una demanda als jutjats, objecte de la sentència condemnatòria a l'Ajuntament. Va concloure dient que «donades les irregularitats observades, tant en el procediment d'adquisició de les rajoles, com en el possible ocultament de documents públics, com en el pertinent procés judicial, traslladarà les conclusions de la Comissió d'Investigació als serveis jurídics d'aquest Ajuntament, amb l'ob-

jecte que s'emeti l'oportú dictamen per si s'haguessin de donar les oportunes accions judicials o administratives». Sentència que «declara en rebel·lia a l'Ajuntament per primera vegada en la història».

Tomàs Garcias, a la seva rèplica va manifestar que les paraules i conclusions de Rabasco no són més que una revenja a la sentència que es condemna a ell per «delinqüent» —aquesta paraula va alçar veus de protesta del públic i amonestació del batle, el qual va sol·licitar que no constarà en acte el qualificatiu.

Sobre el tema, sense que intervingués en cap moment Joan Monserrat, Tomàs Garcias, va reconèixer que tal vegada el procediment emprat no fos l'adequat, però «ho férem perquè l'obra no s'aturà» i quant a la factura va dir que corresponia pagar-la Construccions Pascual a l'empresa de Barcelona, però aquesta es va negar i la va facturar a l'Ajuntament. Tomàs Garcias, també va manifestar que les rajoles es posaren amb satisfacció i les obres s'acabaren d'hora, i quan als costos o interessos objecte de la sentència, es tracta d'una nimietat comparat amb altres per demora que paga l'actual Ajuntament i que passen els 14 milions. Va concloure Tomàs: «Ja sé que aprovareu aquesta proposta de reprovació per

majoria, però vos record que Hitler també va guanyar per majoria» i quan a l'ocultament de factures, «hi ha regidors que treballen en aquest Ajuntament i no es troben les seves factures. On són?».

ALTRES ASSUMPTES

Sense problemes, foren aprovats els altres punts de l'ordre del dia, com la regularització de cobraments pendents de l'exercici del 1991, la resolució de reclamacions presentades contra contribucions especials de Son Verí, i quotes de la Urbanització de Bellavista. Pròrroga del contracte de recollida de fems a s'Estanyol, Son Bieló i Cala Pi. Sol·licitud d'indemnització per pagaments de manteniment, conservació i explotació del servei de depuració a favor de SOGESUR.

Aprovació del conveni amb l'Associació de veïnats a la Urbanització Bellavista per realitzar obres de canalització subterrània de Telefònica i GESA.

Sorteig pels càrrecs de les taules electorals per a les properes eleccions generals. Aprovació, mitjançant concurs públic, de la prestació del servei de recollida de fems a s'Estanyol, Son Bieló, Cala Pi, Vallgornera i Es Pas.

Felix Pons inicia la campanya socialista a Lluçmajor

El passat divendres dia 16 d'abril, prop de 200 persones, afiliats i simpatitzants del PSOE, assistiren a un acte i sopar prelectoral organitzat per l'Agrupació Socialista de Lluçmajor, coincidint amb la visita a la ciutat del President del Congrés de Diputats, el Sr. Fèlix Pons. Va parlar en primer lloc l'ex-batlle i actual portaveu de l'oposició a l'Ajuntament, Joan Monserrat, el qual es va referir a la propera campanya electoral i va dir que seria molt dura i «plena de

verí» però que els socialistes han de fugir d'aquests sistemes, parlant amb un llenguatge senzill i honrat, però ferm, ja que la crisi començarà quan ells dubtin.

Joan March, a la seva intervenció, va al·ludir a la sentència condemnatòria de J. Rabasco, l'home que va posar en entredit l'honorabilitat de J. Monserrat. Fèlix Pons va esmentar J. Monserrat com a exemple i estil a seguir per tots els militants socialistes.

Fèlix Pons va declarar que la comissió representativa del seu partit ha considerat que ha d'encapçalar novament la llista del PSOE a les properes eleccions generals i va dir també, en relació a les eleccions del 6 de juny, que «és possible que alguns dubtin de votar una altra vegada al PSOE pels errors comesos, però, qui no comet errors en deu anys de govern?». El cap de llista del PSOE balear va assegurar que l'esquerra moderada del PSOE és la que ha fet progressar el país, que la «tentació de protesta la tenim tots, però que el radicalisme no ha fet progressar el país» i els problemes no se solucionen amb radicalismes, «sinó amb serietat i rigor».

També hi va haver un moment de reflexió per a la crisi econòmica que travessa l'Estat. En aquest sentit, el president del Congrés diu que «la crisi no l'ha creada el PSOE», sinó que afecta a tot Europa i ha vingut com a conseqüència de la pèrdua de credibilitat de Maastricht, és urgent reconstruir la unitat europea ja que «els interessos d'Espanya passen per Europa».

Fèlix Pons va dir que les majories absolutes són necessàries i importants per poder dur a bon terme els programes de governs i de progrés de les nacions, esmentant el cas d'Itàlia, amb els governs de coalicions i inestabilitats.

A. Garcies, J. March, F. Pons, J. Monserrat i A. Costa (Foto: J. Clar)

Arnau Tomàs

expert

ELÉCTRICA

Calafat

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C./ Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01

Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n - Tel. 66 06 08

La música clàssica també pot interessar als infants

Amb motiu de la celebració d'unes sessions de Concerts Pràctics per a Nins, organitzades pel CIM al local del Club Diari de Mallorca, els alumnes de cicle mitjà del col·legi Rei Jaume III de Llucmajor es desplaçaren a Palma per seguir les ensenyances del Sr.F. Argenta director i presentador del programa de Música Clàssics populars de Radio 1 de ANE.

La trobada d'escolars amb aquest tipus de música fou un èxit, sobretot, a causa de la manera de dirigir l'acte en el qual es va mesclar la música i el joc, i així la classe va esdevenir divertida i agradable per a l'alumnat.

Una quinzena de músics de l'Orquestra simfònica Ciutat de Palma hi col·laboraren i uns quants escolars tengueren l'ocasió de dirigir als músics amb la batuta del director Sr. Remartínez.

També varen poder comprovar que amb la música es poden expressar els sentiments, per això el Sr. Argenta es va valer de l'obra de Vivaldi titulada Les quatre estacions gràcies a la qual i amb l'ajut de la gran capacitat didàctica del presentador, els alumnes s'adonaren dels frag-

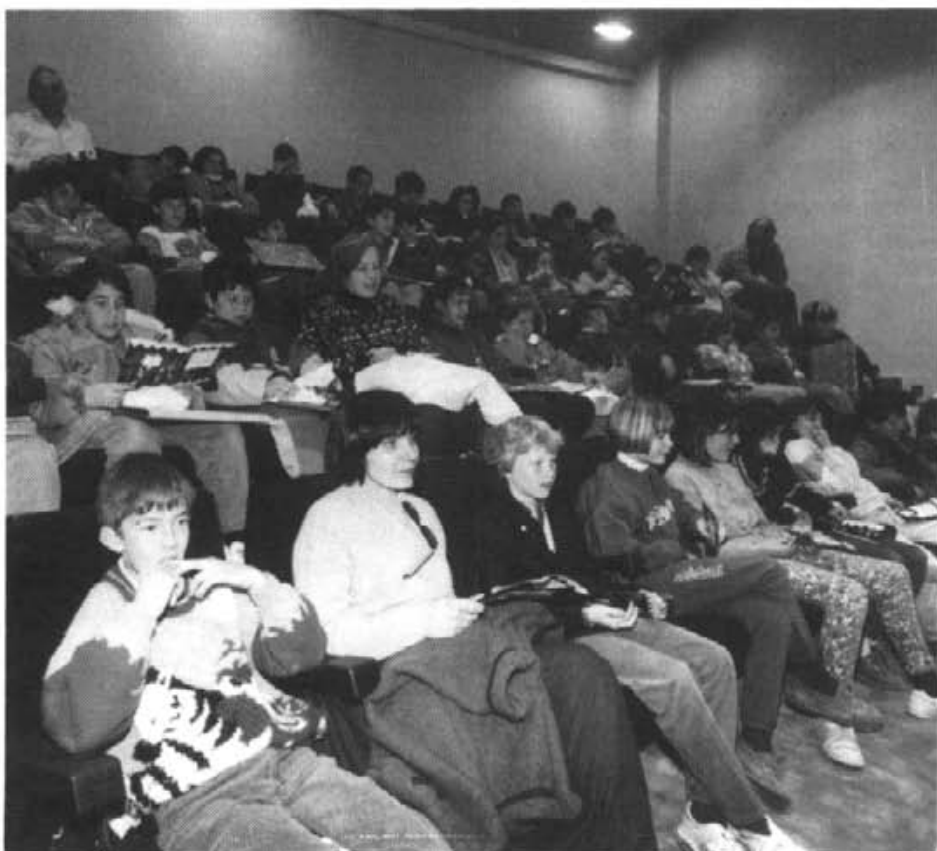

Foto: Lorenzo

ments que representaven el fred, la pluja, el vent, etc... També durant aquest acte, els escolars aprenueren a distingir diversos instruments a més de ballar el minué. En una pa-

raula, fou una hora molt ben aprofitada en què devers 750 nins-es es posaren en contacte, molts d'ells per primer cop, amb el món de la música clàssica.

TALLER MECANICO

NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

AGENT OFICIAL Taller autoritzat

ŠKODA
automòbils

PIVA MOTOR S.A.
C/ Ripol, 30 - Tel. 66 22 13

Per reviuire els bons moments:

Reportatges
MIGJORN

FOTOGRAFIA

66 18 35

VIDEO

CARRER D'ES CONVENT, 103 · LLUCMAJOR

Tots els de la foto varen néixer l'any 1933 i ho varen celebrar amb un dinar de companyonia a Can Lainez (un dels quintos) a Sa Ràpita i segons diven ho varen passar d'allò millor: un bon dinar, música, ball, cant...

Va esser una festa molt animada. Els anys passen molt aviat, però si els passen amb salut i bon humor, això és el més important.

Enhorabona i fins l'any que ve.

(Foto Clar)

Indústries Càrniques SEMAR, S.A. a ALIMENTA '93

El passat mes d'abril es va inaugurar «Alimenta '93», una fira d'alimentació organitzada per la nova entitat pública Fires i Congressos de Balears al recinte del Polígon de Llevant a Palma.

Durant una setmana foren 40 els expositors que en representació de 122 firmes comercials i més de 200 marques participaren a aquesta fira i tres dels expositors eren d'empreses llucmajoreres: Can Montes i s'Atalaia, ambdues de formatge i Indústries Càrniques Semar, S.A., empresa que produeix la sobrassada de porc negre amb el segell QC (Qualitat Controlada)

IV Mostra de Teatre Ciutat de Llucmajor

Els divendres a les 9'30 al Teatre Recreatiu es realitzarà la IV Mostra de Teatre.

El 21 de maig, el Grup de Teatre de la 3ª Edat escenificarà «Aigua de pluja».

El 28 de maig, el Grup Picadís escenificarà «Escàndol a la casa»

El 4 de juny, el Grup Bona Mar «Ai! Beneta»

L'11 de juny l'Agrupació Artística de Sant Bonaventura: «El milionari de Muro»

El preu de cada actuació serà de 300 ptes., el 50% es destinarà a les obres de Gràcia.

PERRUQUERIA

FINA

C/ d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

S'Arenal

El pancaritat i la poesia empenyen amb força

Tomeu Sbert

Tots ja coneixem el fet que l'alqueria de s'Arenal ha crescut de forma desmesurada i un poc massa pesada. El món del turisme durant els anys seixanta i setanta va rompre motlles i previsions. Per això avui, s'Arenal (parlam de la part de Llucmajor) no és construït com ens agradaria: carrers estrets, edificis excessivament alts i altres defectes que no cal enumerar. La imparable transformació és un fet.

Entre les novetats dels carrers anys hem d'assenyalar la institució del dia de Pancaritat a s'Arenal i, l'horabaixa del mateix dia, un recital poètic. Som llucmajorer i mai no he renunciat ni renunciaré a aquest fet i és insalvable que el dia del pancaritat de s'Arenal i la pujada a Gràcia no es celebrin el mateix dia (dia de l'Angel). Aquesta coincidència fa que la gent interessada no pugui anar als dos llocs al mateix temps.

La festa d'enguany va comptar amb l'assistència d'un miler de persones, amb la presència dels batles de Llucmajor (Oliver) i de Palma (Fageda) acompanyats per alguns regidors. La diada va ser esplèndida i el temps primaveral va acompanyar. Hi hagué missa a l'església parroquial, caminada per l'antiga via del tren, ball de bot, jocs i al migdia, paella per dinar.

Dalt: Una inauguració.

A baix: Un moment del recital poètic.

El recital poètic fou presentat per Joan Vich i el programa va ser aquest:

-Jaume Alzamora, amb paraules de gratitud i «M'agradaria», feta seva.

-Sandra Gómez, «Quatre coses» de Maria A. Salvà.

-Marta Jaume, «Roses Blanques»

de Maria A. Salvà.

-Aina Company, «Rústica padrina» de Maria A. Salvà.

-Maria A. Alzamora, «Polls venturers» de Maria A. Salvà.

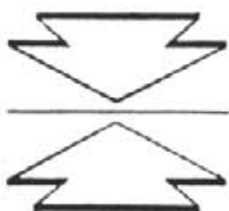
-Margalida Capellà, «Mallorca», (se desconeix l'autor).

-Margalida Santaner, «Cançó dels tres mariners» de Josep M' Llompart

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES

OBERT DILLUNS I DIJOURS
de 17 a 21 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

CENTRE OFTÀLMIC

Dra. Cristina Bofill

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82
Dilluns i Dijous
de 17 a 20 hs.

i uns versos del qual és autora.

-Maria Isabel de Badia Cel, «L'endemà del recital» de Tià Vallespir.

-Adolfo de Villarroya, «Lamentos de Humanidad», anónimo del Siglo XX.

-Carolina Jiménez, «Glosa» de Maria A. Salvà.

-Catalina Riutrot, fragmento de «La vida es sueño» de Pedro Calderón de la Barca.

-Cristina Valverde, «Visquen els Magos de S'Arenal» de Tomeu Sbert.

-Damià Tomas, «Pregària per la llengua» de Maria A. Salvà.

-Agustina Noguera, «Na Ruixa Mantells» de Miguel Costa i Llobera.

Després del recital poètic va actuar el grup Mel i Sucre. Finalment, el delegat de la batlia, Sr. Ferré, va tancar l'acte.

QUINQUENNI DE S'UNIÓ DE S'ARENAL

La revista S'Unió de s'Arenal va celebrar diferents actes en motiu de complir el seu cinquè aniversari. Des d'un concurs de redacció per escolars de la zona, passant per una exposició de pintura a càrrec dels artistes Maria A. Noguera, M. Capellà, M. Morlà i J. Alvarado, a més d'una mostra fotogràfica i material de la revista a l'antiga capella.

Hi hagué també una taula rodona a una de les sales de l'Aquacity amb la presència del president dels hotelers, Sr. Oliver, A. Gil, ppresident de restauració, A. Para, per AFEDECO, M. Càmara, de CCOO, G. Salvà, de l'associació de veïnats i el director de la publicació, Jaume Alzamora, i el moderador, T. Sbert, president de Joves empresaris de Balears. El tema elegit va ser s'Arenal i el seu futur.

En el sopar d'aniversari, molt animat, va tancar l'acte el regidor Lluç Tomàs i la representació de la batlia de Ciutat va recaure en la persona del regidor Joan Bauçà.

INAUGURACIONS I OFICINA DE TURISME

Les inauguracions de la remodelació de les obres efectuades a la plaça de l'antiga estació del tren i la nova il·luminació de la plaça Reina M. Cristina varen anar a càrrec del batle

G. Oliver. Hem d'esmentar que un dels dos parlaments de G. Oliver va ser aplaudit en dir: l'Ajuntament posarà en funcionament enguany una oficina d'informació i turisme, en el local de la Plaça Reina M. Cristina, lloc que abans fou destinat a un bar.

NOTICIES BREUS

-Marc Patiño aconseguí un setè lloc a la classificació final de la copa Espanya, d'optimist, disputada a les Illes Canàries.

-A la zona des de Son Verí a Ca'n Pastilla, la setmana santa, hi hagué 49 hotels oberts amb un total de 24.000 llits ocupats. El Divendres Sant la xifra va augmentar.

-David Ordoñez, atleta arenaler, continua triomfant en la majoria de proves en què participa.

-Es va commemorar el Dia del Llibre a la plaça Reina M. Cristina a càrrec de l'associació Amics dels Reis i altres col·laboradors.

-l'UD Arenal ha salvat la categoria (quasi) a III Nacional.

FABRICA DE JOIERIA GARAU
(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

PULSERES BARBADA MALLORQUINA
OR EN PES a 1.650'- gram

OFERTES ESPECIALS 30 % DE DESCOMPTE

*Cordoncillos mallorquins des de 36.000'- (60 cms.)

*Granets mallorquins de moreta des de 49.900'- (50 cms.)

*Aros llisos, pulseres mallorquines de creu de Calatrava, etc., etc.

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/ Born, 29 (Llucmajor)

Tel. 66 04 03

Han començat les obres del Polígon Industrial

Per ara només hi ha 31 peticions de solars

Des de fa unes setmanes han començat les obres del polígon industrial de Son Noguera, situat a la carretera de Lluçmajor i s'Arenal. El passat dia 16 el conseller d'obres públiques del Govern Balear, Jeroni Sáiz, i el batle de Lluçmajor, Gaspar Oliver, varen donar per començades les obres de forma oficial. A l'acte hi varen assistir diversos regidors de l'equip de govern municipal i hi va ser absent l'oposició. El representant de l'empresa Gestur Balear, Eduardo Llop, va explicar als periodistes assistents els detalls del projecte en el decurs de la roda de premsa efectuada a les cases de Cas Rossos, futura seu del local social del polígon, un cop restaurades.

Segons els plans de desenvolupament del polígon que executa Gestur Balear, ara ha començat la primera fase de la urbanització, que consta de 178.869 metres quadrats, és a dir d'unes 26 quarterades. El cost econòmic d'aquesta fase inicial puja a 293.000 milions de pessetes. L'empresa que hi fa les obres és Ferrer Pons, mentre que les de la xarxa elèctrica són directament a càrrec de Gesa. També s'hi construeix un aljub d'aigua potable amb 1.200 metres cúbics de capacitat. Les aigües residuals han de ser dutes fins a la depuradora de Son Gall, a Lluçmajor.

De moment, enmig d'un panorama econòmic de crisi i problemàtic, només s'han formalitzat 31 peticions de solars per construir-hi magatzems o locals industrials. Els promotors

confien que les bones condicions de comunicació i el preu del metre quadrat de solar inferior a les 7.000 pts., podran atreure noves inversions.

(Fotos: C. Julià)

Quatre mots

Pep Antequera

Col.laborador de la Germandat de Donants de Sang

-Què és un donant de sang?

-És una persona que té el cor tot d'or, ja que cerca el bé dels altres sense que arribi a sebre mai qui du la sang que ell ha donat.

-Com estau organitzats els donants de sang?

-Ens agrupam en la Germandat de Donants de Sang de Balears. A cada poble, hi tenim col.laboradors que preparen les extraccions voluntàries, hi convoquen els donants i procurem fer més socis.

-Quina acollida té la Germandat a Lluçmajor?

-De cada vegada anam a més. Ara hem batut el nostre rècord amb 171 extraccions efectuades la darrera vegada. Som devers 500 socis i solem recollir uns 70 litres cada 4 mesos. La pròxima treta serà el 8 i 9 de juny.

-Com va anar la festa del 25 d'abril celebrada a Felanitx?

-Hi celebrarem una jornada de festa. Hi érem totes les associacions del migjorn de Mallorca. Després de la missa, el president i les autoritats varen posar unes insígnies als socis que han fet més de 10 donacions i unes altres als que han arribat a les 25 donacions. També hi va haver música i berenar per a 1.200 assistents.

Maties Garcias

Foto: C. Julià

**Tallers
MARINA**

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/ Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i venda: C/ Marina s/n
LLUCMAJOR

Als TALLERS MARINA tots els clientes de les

assegurances

Ges
SEGUROS

ZURICH
SEGUROS

podeu

obtenir un 20 % de descompte quan pagueu al comptat la mà d'obra a les reparacions dels vostres vehicles

Quina és la vostra opinió sobre el circuit d'alta velocitat que s'ha projectat a Ca n'Aulet d'es Molí?

RAQUEL CERDÀ PIEDRA
Estudiant

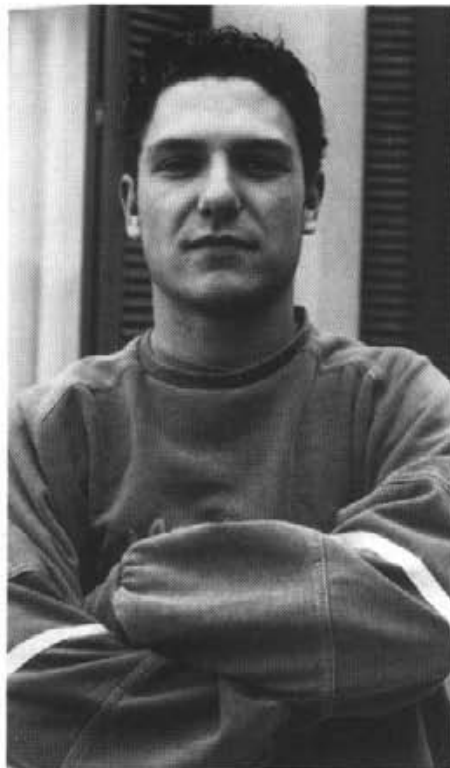

La meua opinió respecte del circuit d'alta velocitat, no és bona ni dolenta. Crec que si s'utilitza correctament i amb prudència no hi ha res, o gairebé res que ens pugui fer mal, sempre i quan es compleixen les normes. Posa't cas!

ANTONI CLAR ISERN
Estudiant

Crec que seria interessant la cons-

trucció del circuit d'alta velocitat a ca n'Aulet ja que a Lluçmajor i a d'altres pobles hi ha nombroses persones, sobretot joves, interessades per aquest esport. Ara bé, sempre i quan es faci un circuit ben fet, en el qual es puguin celebrar competicions de nivell internacional i puguin venir a competir personatges d'alta qualitat dedicats al món del motor.

ANTONI LLANERES BANÚS
Estudiant

Encara que sigui un projecte destinat més cap als joves, i veure que al manco pensen en algun moment, encara que petit, en nosaltres, crec que és una cosa que no necessitam, i a més, crec que farà augmentar aquesta febre boja que tenen molts de llucmajorers per la velocitat, ja que construir un circuit d'aquestes caracterís-

tiques incitarà a aquests i molts d'altres joves a la velocitat, i al risc que aquest comporta, perquè la velocitat pentura no es limitarà al circuit sinó que arribarà a la carretera i com és sabut, de vegades duu conseqüències fatals.

La joventut de Lluçmajor es mereix que pensin en ella però no només amb projectes d'aquest tipus que van adreçats a un grup molt selectiu i concret. Estaria bé que quan pensassin en nosaltres ho fessin en tots, i amb altres coses com concerts de música rock, així com també ho han fet amb el CIJ que ja torna funcionar.

DELFI MULET MAS
Professor de l'IFP Pere de son Gall

Està bé perquè els joves motoristes volen córrer i si corren a la pista no correran tant per la carretera. Llàstima que sempre rep la terra a causa

del mal dit progrés. De totes maneres crec que els doblers es poden invertir en coses més necessàries.

JORDI MULET DEZCALLAR
(Regidor de Turisme)

Com a oferta complementària la crec important i positiva. Per al món turístic del nostre terme i, de Mallor-

ca en general. Interessa donar espectacles, proves o diversions en directe, com es donaran en aquest circuit tancat. Per altre part tenim, que competicions esportives que ara han de celebrar-se en carreteres o vies públiques, es podran oferir dins tal recinte, això sense perills ni problemes de circulació. No podem oblidar que la tradicional oferta de sol i platja ja conté molta competitivitat, tant a nivell nacional com altres països. Directa o indirectament tots participam de la indústria turística. Consideram, des de la regidoria que hem de donar facilitats a l'augment d'oferta complementària, sempre naturalment, dintre d'un ordre i lleis actualment establertes.

JOSEP OLIVER MARÍ
President de l'Associació d'hotelers
Platja de Palma

L'associació d'hotelers sempre veu amb satisfacció les iniciatives que esdevinguin un atractiu més per a la nostra zona.

En aquest cas ho veiem amb gran satisfacció ja que aquest projecte, que encara no coneixem detalladament, s'emmarca dins de les activitats esportives que juntament amb d'altres ja establertes poden ajudar en gran mesura al ressorgiment de s'Arenal.

**JA ÉS NOSTRA
ARA, SÍ**

Rendibilitat Financera - Fiscal

24,31%

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

T'OFERIM
a partir de 100.000 Pts
L'OPORTUNITAT
d'adquirir o remodelar,
PER FI, LA TEVA CASA.

ELS TEUS ESTALVIS
mentrestant, rendiran
AL MÀXIM.

9,31% TAE

+

15% Desgravació Fiscal*

i quan et decidexis

"SA NOSTRA"

pot ajudar-te i

MULTIPLICAR

x5

ELS TEUS ESTALVIS

en un favorable Credit Habitatge.

¡VINE, INFORMA'TE!
a qualsevol oficina

Així de fàcil!

Baltasar Barros, President de l'Associació d'Alumnes del Centre d'Educació de persones adultes

Ara fa un any, més o manco, de l'elecció de la nova directiva de l'associació d'alumnes del centre d'educació de persones adultes de Lluçmajor.

La primera directiva que va tenir l'alumnat d'aquest centre, es va crear l'any 1989, després va anar decaient

fins que quasi va arribar a desaparèixer. Ressorgeix després en força l'abril del 92.

Són gent amb coneixements i capacitat de feina, mereixen que el poble els conegui.

-Què és el centre de persones adultes?

-És un centre públic que depèn del Ministeri d'Educació i Ciència, en demés és un compendi de persones d'edats, ideologies, sentiments i caràcters personals molt variats, però tenim en comú les ganes d'aprendre, millorar la nostra educació i participar a les activitats complementàries que es desenvolupen a través de l'associació; això és l'aventatge que tenim per assistir a un centre oficial.

-Quants de matriculats hi ha el present curs?

-El nombre de persones matriculades és de més o manco 246, però aquesta gent es pot apuntar a diferents matèries, i el nombre total de matrícules és d'unes cinc-centes.

-Des de quan tens el càrrec de president?

-L'actual junta directiva va agafar les riendes de l'associació després d'un buit de quasi un any de tota mena d'activitats.

Ens reunirem un grup de persones per intentar organitzar-nos un poc; això va esser més o manco l'abril de l'any passat i quasi sense esperar-ho vaig esser elegit president, els vice-presidents són Joan Saez i Clotilde González; la secretària Yolanda Mallo, tresorereres Josefa Sánchez i Teresa Villar; els vocals Gloria Castillo, Miquel Munar, Dolores López, Pedrona Vaquer, Carmen Vizcaino, Miquel Vidal, Soledad Moyá i Francisca Montserrat.

Hem hagut de fer un ràpid reciclatge per adaptar-nos a la marxa del centre, perquè teníem poca experiència en associacions d'aquest tipus.

-Aquest centre, has dit abans que depenia del M.E.C. ¿depèn d'altres

organismes oficials?

-Si, Depèn també de l'ajuntament.

El M.E.C. aporta dos professors a jornada completa i un professor a mitja jornada. Subvenciona a través de l'ajuntament l'informàtica i el tall i confecció.

L'altre professorat, cinc professors a jornada completa i un a mitja jornada estan contractats per l'ajuntament.

Per al curs 92-93 l'aportació econòmica del M.E.C. és de 10.608.143 PTA.

L'ajuntament aporta 9.815.898 PTA.

L'associació d'alumnes 2.049.907 PTA, recabdades de les quotes que aporten els alumnes quan es fan membres de l'associació; aquest doblers els dedicam a pagar tres professors que els faltava un mes de contracte que per assumptes legals l'ajuntament no els podia renovar el contracte i l'associació; els ha contractat per poder acabar el curs.

800.000 PTA les hem dedicades a activitats culturals i contractarem a Biel Massot com a coordinador, ell ens ha aconseguit una gran quantitat de projectes que, desgraciadament no els hem pogut dur a terme tots, perquè el temps no ens ha bastat.

ELS ASSISTENTS DEIXEN ENRERA MOLTES OBLIGACIONS

-¿Es important la participació de l'alumnat a les activitats?

-En principi el que vol la gent és anar a classe i sols per assistir-hi deixa darrera moltes obligacions, però podem dir que hi ha hagut participació. Per facilitar l'assistència desenvolupam aquestes tasques tant a Lluçmajor com a s'Arenal; no repartim un poc.

El lloc que tenim més adient per fer les sessions culturals és el saló d'actes del institut Maria Antonia Salvà, però el no tenir instal·lacions pròpies ens fa estar pendants de petites autoritzacions, de notificar la nostra presència o bé simplement de tenir la clau per obrir.

El tenir un local propi faria, creim, que el centre formàs un cos més sòlid i no una disfregació i l'ambient d'escola es viuria més intensament.

No demanam tenir-ho ja el proper curs, però si es pogués posar la primera pedra ja seria un gran avanç.

UN TEMA PENDENT ES LA MANCA D'UN EDIFICI DIGNE

-¿Quina és la problemàtica del Centre de persones adultes?

-L'escola té uns temes pendents de sempre, com he dit abans, la manca d'un edifici digne n'és un. Es considera que una persona que no ha

estat capaç de treure uns estudis durant l'època d'escolarització, repetir uns anys més tard els mateixos estudis a les mateixes aules no es positiu i el pot fer fracassar novament.

El que podíem dir les «oficines» del Centre o el lloc on el professorat desenvolupa les seves activitats d'administració i el taller de tall i confecció està ubicat al carrer de Sant Joan; no està en condicions, tan sols no hi ha un servei sanitari, per anar al WC han d'utilitzar el del cen-

tre de la tercera edat que hi ha abaix.

-A part del local del carrer de Sant Joan, on més es fa classe?

-Als Instituts Mª Antònia Salvà i Pere de Son Gall a Lluçmajor; a s'Arenal al col·legi públic Sant Bartomeu.

-Es diu que l'ajuntament està en crisi. ¿No creis que es difícil que ara s'embarqui en compres o condicionaments de locals per al centre de persones adultes?

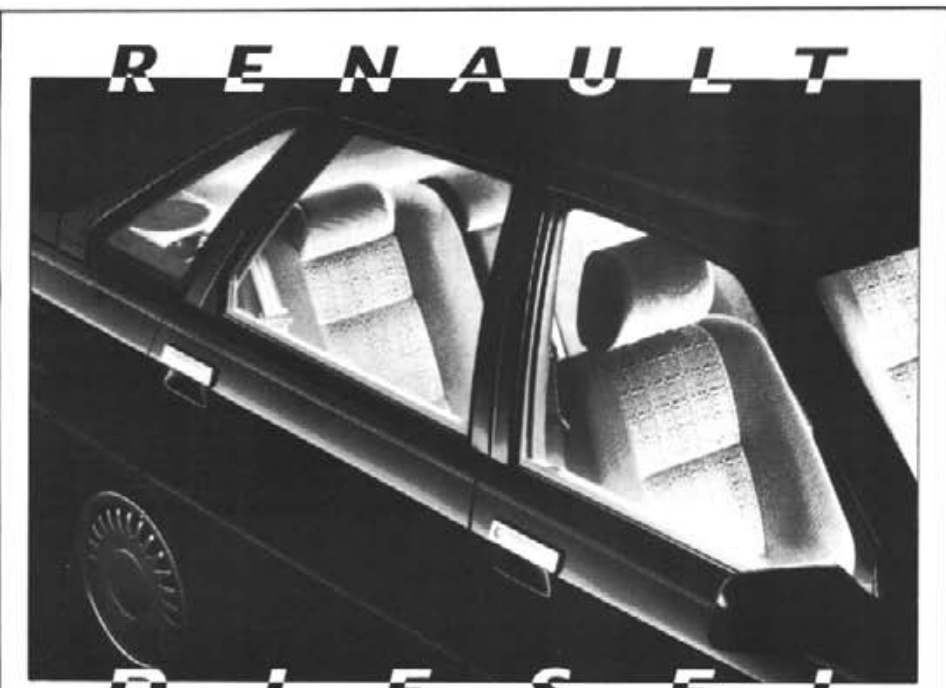
-Diuen que els assumptes devers l'Ajuntament estan malament, i ho creim, perquè tots els ajuntaments diuen el mateix, de totes formes jo crec que si tenim un intercanvi d'opinions amb el consistori podem arribar a aconseguir un local o posar-ho en marxa; de fet han comprat un edifici per a la tercera edat, cosa que ens pareix molt bé, perquè els nostres majors es mereixen això i més, ara també creim que l'escola desenvolupa una labor que necessita molta ajuda i demanar un lloc digne no és demanar massa.

-Sabem que el M.E.C. pensa fer un retall pressupostari per al curs 93-94, ¿De quina manera vos afecta?

-El retall pressupostari va enfocat als estudis de graduat escolar; pensen que es poden fer classes d'educació a distància, senzillament tenir unes tutories de consulta i eliminar les classes presencials.

Es recolliren firmes per tot Espanya i es presentaren a Madrid per demanar que això no és dugués a terme. Llevat d'això, que és molt important, creim que l'aportació econòmica i de professorat només serà modificada per la revisió de pressupost que l'Estat fa anualment; pensam que més o manco estarà d'acord amb el que aportaren per a cada curs, però tampoc podem dir res, estan en vistes d'eleccions i si hi ha canvi de govern no saben quin criteri seguiran els que puguin entrar.

Esperem que es posi fi a aquestes deficiències i que el centre de persones adultes i la seva associació d'alumnes puguin seguir endavant en la seva tasca; nosaltres, ens despedim i oferim com sempre les planes de la nostra revista per donar informació puntual de les seves activitats.

RENAULT

DIESEL

El precio del Confort.

El verdadero confort de un coche tiene que empezar por su precio. Como en el Renault 21 Manager GTD. Tuvo por tan solo 1.995.000 pesetas. Y continuar a lo largo de todos los detalles de equipamiento que te envuelven cuando estás en su interior. Dirección Asistida. Apoye lumbar asiento conductor. Cinturones de seguridad regulables en altura. Lunas tintadas. Cierre centralizado de puertas y tapón de carburante con mando a distancia. Elevavidrios eléctricos. Climatización con regulación automática de temperaturas opcional. Para culminar en el silencio y la potencia de su hablo motor Diesel. Y excepcionales condiciones económicas para toda la gama Renault 21.

Renault 21 Diesel.

RENAULT. El placer de vivir en Diesel.

LEVIN

Price in millions pesetas (M.P.). Tax price, depending on motor and production model. Subject to change. Renault 21 is a registered trademark of Renault S.A. Renault 21 is a registered trademark of Renault S.A. Renault 21 is a registered trademark of Renault S.A.

Ven a verlo a:

BARTOMEU JAUME NADAL

Ronda Migjorn s/n. Tels. 66 01 40 i 66 00
Sant Cristòfol, 6 Tel. 26 00 01 (S'Arenal)

Quaderns de Fum Major

Incultura, culturona i altres divagacions municipals

No conec cap poble culte que sia pobre, ni cap societat analfabeta que sia rica. La frase, del prestigiós economista nordamericà John Kenneth Galbraith, (per molt que tinguem consciència que la saviesa, la coneixença, això que es sol anomenar cultura, donen els seus millors fruits en un ordre de realitats més difícils de quantificar) ens pot servir de referència a l'hora de constatar que la Festa del Llibre inspira tant a l'actual majoria municipal com el cap de l'ase: enguany han reincidit a no organitzar ni una misèria d'acte orientat a difondre el noble gust de la lectura.

Manca de ganes? ni punyetera sensibilitat cultural? No em sorprèn que Rabascos i Oliveros tinguin pànic a qualsevol activitat que soni a promoció de la consciència: ASI ho ha demostrat de fet i per escrit sobradament, el PP, idè aquí ho tenim... Però, francament, per damunt les evidents distàncies generacionals i ideològiques que ens separen, esperava més del Tinent batle de Cultura.

Problemes de pressupost? tampoc no és tan car, amb una mica de ganes. I, d'altra banda, tenc constància que aquests dies les Juventudes de ASI demanen suport a distintes empreses per no sé quin acte motorístic que, segons diuen, «patrocina l'Ajuntament de Lluçmajor». Motos en lloc de llibre que no és guapo això?. Clar que, imagin, és més que possible que això passi al vi-regnat de s'Arenal, i ja sabem qui hi comanda allà, i com s'hi solen usar doblers públics per fer propaganda i campanya en favor d'un partit, secta o movimiento. La persona que em passava aquesta informació estava indignada: trobes que hi ha dret que els nostres doblers s'usin per fer propaganda d'un grup?

Parlant de difusió de la cultura, una altra ocasió magnífica per dur a terme activitats de difusió és la pe-

culiar frenesia exposicional que pega a Lluçmajor pels voltants de la darrera Fira. Enguany es passegen per Mallorca dues exposicions itinerants que a mi em semblen de summa importància: la d'**Homenatge a Josep Maria Llompart**, i la d'**Obra Gràfica de Joan Miró**, organitzada pel CIM com a aportació als actes del centenari del naixement de l'artista. No hi ha moment millor per dur-les a la Vila que el programa de Fires. Tant pel costum local com per la imatge que això donaria als milenars de visitants —i la facilitat per aquests de també visitar-les. Molt em tem —i no ho dic perquè sí— que ni una ni altra, al manco pel que fa a passes fetes o facilitats donades per l'ajuntament. I si només fos una absència per les Fires... Perdem la llet pasturant, tudam temps i lleixiu rentant el cap al perpetu ase protocolari...

Parlant de propagandes, ja tenim damunt la campanya electoral. Filesa i la, sempre presumpta mentre no hi hagi sentències, corrupció seran l'arma que un PP que sembla no tenir-ne de millors brandarà contra el partit de govern espanyol. Bé em sembla que, quan n'hi hagi, es publiquin i critiquin aquestes malifetes. Però no em sembla el PP el partit més indicat o legitimat per fer-ho: el dels pactes amb Hormaechea, de les subvencions olivareres, els Casos Zeus i Torcal, o Calvià.

En aquest sentit, per molt que simpatitzi i comparteixi l'actitud de Joan Monserrat demanant al batle la destitució de Rabasco, no sé si qualificar-la d'ingènua o testimonial: el PP presenta de candidat a aquestes eleccions a un condemnat per un delictes electoral de manipulació del vot per correu! (que és un atemptat a la base mateixa de la democràcia representativa, als fonaments del sistema constitucional); el PP —encapçalat per Gabriel Canyelles— va retre un gens honorable homenatge a un Vidal que, essent batle de Marratxí, havia

fet construccions il·legals, i després havia falsificat documents per provar d'eludir la seva responsabilitat. La cosa sembla que ja no ve d'aquí. I l'única ètica vigent sembla esser la del gavet. Quina llàstima.

Personalment, sempre he pensat que el primer dure dels polítics és donar exemple. I, per molt que no em quedi ja cap simpatia per un PSOE que s'ha mostrat més espanyolista que socialista o obrer, no em puc estar de recomanar a Monserrat que, aquest mateix rigor que aplica a la palestra municipal, l'apliqui de portes endins als seus, i es mostri estricta amb les confiances i les fiances.

Parlant d'eleccions, no ens en temerem i ja tornarem a esser a les municipals. Tal vegada no ho sembla, ja que l'absoluta manca d'activitat municipal (si descomptam el desmantellament dels pocs avanços que havia assolit l'Ajuntament anterior) ens pot induir a la confusió, però som a l'equador del període. I no sembla que es vegi per enlloc una alternativa a l'actual coalició governant. I ja és trist. De la presumpta crisi dels socialistes locals no en diré res, excepte que el seu pitjor símptoma pot esser la incapacitat de renovació. Pel que fa a l'alternativa que a mi m'agradaria, una alternativa de progrés, disposada a defensar la terra i la cultura del país, a treballar en aquest sentit pel benestar i el desenvolupament personal i col·lectiu dels llucmajorers, no n'hi ha traces. Un PSM quasi inexistent, reclus als campsaments d'hivern, no ha sabut fer de la travessia del desert temps de reconstrucció, engatjament i contacte amb les realitats i necessitats socials de la vila.

Fora dels nacionalistes, per l'esquerra, no hi detect res més que tòpics, dogmes, voluntarismes idealistes i mitineries cafetera.

D'aquestes reflexions vaig a una idea —no tan llunyana a les propostes que feia fa un segle Miquel dels

Foto: Torrelló

Sants Oliver: pot ser el crit de viafora s'ha d'adreçar als nous professio-

nals, universitaris ben preparats en les seves especialitats, i interessats,

de forma més o manco concreta en el present i el futur de Lluçmajor, de Mallorca, dels Països Catalans, preocupats pel benestar, i també per la nostra llengua perseguida encara de fet, per un creixement econòmic que no acabi de destruir la mica de territori que ens queda... Per la necessitat de solidaritats, de promoció activa dels drets humans... Pot ser seria l'hora de començar a parlar-ne, a coordinar, a banyar-se...

I ho escric sabent que no és fàcil, que, dedicar-se a la política sense ambicions personals de gavet, és mamar mili duríssima, i més si no es té una clara vocació. Però així i tot, és evident que el moix necessitat cascavell, i algú que l'hi posi. L'alternativa, la tenim governant a la casa de la vila, apostant per la marginació del català de Mallorca a Mallorca, aprovant noves urbanitzacions i pistes de carreres de cotxes, desmantelant les vies de participació de la societat civil, aprofitant el poder municipal per difondre missatges de discòrdia civil (*vamos a defender* —els privilegis injusts de— *el castellano!*) i un tan llarg com lamentable etc.

Ho escric ara, sobretot, perquè acabar fent d'aquí a dos anys una candidatura de l'ordre que sia —independent o afiliada—, d'urgència i de circumstàncies pot esser pitjor que no fer res, o aprop fer-hi. I en dos anys es poden fer contactes, elaborar un programa de mínims, uns compromisos basats en l'estudi de realitats, possibilitats, perspectives i utopies que oferir a l'electorat, que massa sovint semblam oblidar que el formen persones, conciutadans amb els quals convivim cada dia, per bé i per mal.

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCIAS

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

Sabates
Ca'n Gramet

VENDA DE MOSTRES
PARELLS SOLTS

C/. Blsbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

Els bàrbars atemptats d'aquests dies contra escultures instal·lades a la via pública a Ciutat i la indignada reacció dels mitjans de comunicació, i la curiosa notícia que l'Ajuntament de Barcelona ha posat preu als arbres de la ciutat, em tornen a la memòria els actes vandàlics de la passada tardor contra jardins i altres béns del patrimoni col·lectiu de Lluçmajor. Em deman com ha acabat la cosa, un cop localitzats els culpables. No vull dir que els haguessin d'enviar a la presó. Però deixar la cosa talment —o fer com qui deixar-li sense informar a l'opinió pública— és quasi un ban en favor del vandalisme.

Pas cada matí devora la soca de la palmera mutilada. I no em puc estar d'imaginar els responsables fent el clot i semblant-n'hi una de nova. I regant-la mentre creix. És el mínim que es podia esperar. Perquè si el terrorisme urbà va de franc, a mí, a vegades, encara em peguen ganades de...

Rialles o plorera? veure, a aquesta revista, un regidor de la majoria afirmant que els xaleters embruten foravila de fems, em remou les butzes de la consciència. Mentre, l'urbanisme illegal prolifera. Faci l'esmentat regidor una volteta —un centenar de passes serà prou— envoltant les finques per on sol feinejar, vegi, i actui en conseqüència. Llavors que no els vengui de nou si ciutadans indignats recorren a l'espri per tal d'expressar una justificadíssima indignació. Com que se carregaren la comissió de participació ciutadana...

D'altra banda, pintar una paret que no existeix tampoc no deu estar tan prohibit... o tal vegada les pinta-

des del camí de Gràcia ja ho eren fa cinc anys...

Ja és trist que la legalitat s'hagi de reivindicar pintant parets.

Per cert, no arribarà a donar el govern municipal PP-ASI l'ordre de demolició de les instal·lacions fetes il·legalment a Son Verí, segons sentència judicial?

Qualsevol grup de persones que s'apleguin per tal de participar activament en la vida de la comunitat mereix, a priori, que l'animin i estalonin. Si aquesta activitat és desinteressada, i inclou infants, ensenyant-los de conviure i participar, encara més. El perill, però, és que el mateix entusiasme engegui, i la pròpia perspectiva de feina deformi la visió general de les coses.

Ho dic, tot i que la Setmana Santa ja comença a caure lluny, tot i que jo no hi vaig anar, perquè varies persones incondicionals de l'Encontrada m'han fet arribar protestes sobre el bum-burru-bum de la banda de tambors i cornetes, que, segons aquestes persones, era nota discordant a l'esdeveniment.

Una opinió m'han donat, i la trec a llum esperant que del debat en sortirà la solució millor. L'esforç dels tamborers, corneters i monitors és notori. Però també és cert que, si totes les manifestacions processionals tenen el mateix sò, la cosa pot quedar plana i monocorde. A mi també m'agrada i emociona sentir sense interferències els sons de la Banda de Música, de tant en tant. I l'Encontrada té el seu al·leluia insubstituïble. Hi ha onze mesos per pensar-hi. Que mai hi és demés.

...Nosaltres, els catalans de les Illes, seguint les petjades dels avantpassats que en Corts Generals s'asseien als bancs de Catalunya, venim a lluitar amb vosaltres, catalans del Principat, barrejats en la brega, sense descans ni covardies, fins assolir la total alliberació de Catalunya, de la més Gran Catalunya, la del Principat, la de València, la del Rosselló, la de les Balears, si és voler de les dites terres catalanes alliberar-se i viure». Aquest fragment no el m'acab d'inventar: forma part d'una conferència pronunciada l'any 1916 per Pere Oliver i Domenge, que l'any 1936, essent batle democràtic de Felanitx per Esquerra Republicana Balear, hagué de fugir de Mallorca per salvar la vida.

Aquest document en conjunt, i en les moltes informacions i citacions que conté, em sembla un valuós exemple de tota la part de la nostra història i de la nostra consciència col·lectiva que alguns —tots sabem qui són, eh, Quaquin, eh Antonio?— desconeixen i neguen, o desqualifiquen amb insults que els retraten, proclamant-se així hereus dels «assassins de raons i de vides» que durant quaranta anys ens imposaren la seva llei de silenci i mentida, hereus dels —ells si— aliats de Hitler i Mussolini.

El llibre «La Catalanitat de les Mallorques» l'acaba d'editar Esquerra Republicana de Catalunya, secció de les Illes Balears i Pitiüses. Em sembla evident el seu alt interès, més enllà de militàncies, per qualsevol ciutadà preocupat per la qüestió històrica i nacional de les nostres Illes.

Miquel Cardell

**bonnin
Sanso**

AGENCIA INMOBILIARIA
ESTATE AGENTS
A.P.I.

C/ Guillem Forteza, 6
Tels. 20 00 07 - 20 07 61
Telefax: 20 04 01
07010 PALMA.

Maria Clara

Boutique

c/ Impremta n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel. (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

LA
FINESTRA

Feina de pedacer

Posats a envoltar-nos d'eines, instruments, objectes i quincalleria diversa, els homes i dones d'avui ens donam a conèixer per tot quant tudam i llançam. Bé li escau a la humanitat l'adaptació de la màxima: digues quin fems fas i et diré qui ets.

Temps era temps, els femers de cada casa —el pallàs, que deim per aquí— guardaven un petit tresor. Brut, mal olorós i escasament agradable, però aprofitable per a camps de cultiu i hortets familiars.

Intentant seguir el principi cert que la matèria mai no es destrueix, sinó que tan sols es transforma, el pagès d'altre temps —de fa dues o tres dècades— aprofitava els residus casolans per fer produir la terra que l'alimentava. És clar que també eren temps d'excessives confiançaes en les forces de la naturalesa: la mar tot s'ho menja, encara deien.

Ara, quan ja no som pagesos ni d'aquell estil, anam cada dia a la botiga i en tornam carregat de bosses, embolcalls, envasos, recipients, paperassa, receptacles i dispositius. N'acumulam tants que ja ens fa nosa i no els destinam altra fi que el contenidor i la recollida indiscriminada. Per la bossa casolana, se'ns hi escola mig planeta perquè no sabem què n'hem de fer, de tants de detritus. Si els enterraram, ressusciten. Si els cremam, encalemim l'atmosfera. Si els abandonam, criam lletjes, pudor i malalties.

Nomès la reutilització dels materials aprofitables —paper, roba, vidre—, unida a un consum moderat, podran posar fi a l'engoliment de recursos i a l'escampadissa de materials desusats. Havíem jubilat els pedacers, però aviat els haurem de tornar a convocar.

Macià Garcias.

FUNERÀRIA Nostra Senyora de Lluc A. SASTRE

C/ Revetlla 9 i 11.
Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

El Sr. Sastre de Santa Maria, gerent de la Funerària Ntra. Sra. de Lluc, ha nomenat un representant per atendre qualsevol servei funerari, per informar sobre els preus, per poder concertar el servei que es desitgi amb antelació i per poder evitar qualsevol sorpresa.

El nostre representant atindrà serveis particulars i de la nostra Companyia d'assegurances les 24 hores.

C/ Ciutat, 127-1r. Tel. 66 18 62
(Llucmajor)

CAMISOTES
XANDALLS

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18
07820 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÉFON 66 04 22

Guerres sense quarter

Cada vegada que el president de la nostra Comunitat Autònoma veu com s'acosten les eleccions (dia 6 de juny) pateix un efecte d'amnèsia progressiva, que deteriora a passa de gegant la seva memòria elefàntica.

Actualment assistim a l'espectacle de rebre imputacions de frases, a persones que no apareixen per cap banda (per molt que ens hi esforcem) i em referesc en aquest cas a la perla que el MOLT HONORABLE ha amollat respecte de que el no votí al PSOE perd la pensió.

Aquest president nostre ens hauria d'explicar, com es compagina, la situació que en realitat patim els ciutadans d'aquesta comunitat, i que no és altra que rebre la marginació constitucional tots aquells que no l'hem votat.

Heu de recordar, sr. president, que durant el primer trimestre de 1991, abans de les eleccions municipals, i autonòmiques, pràcticament va dedicar tota la gestió a convèncer a la tercera edat de Badia gran i Badia Blava, fent-los el muntatge d'un local la compra del qual ascendia, crec, a 780.000 pessetes. La condició d'aquesta gran cessió social es va deixar veure immediatament. Tot el qui no demostrava la seva adhesió al partit, perdia els beneficis d'assistir al local, i per cert, amb resultats molt convincents i positius per a vostè.

Davant aquests fets, amb quina autoritat moral veniu dient-mos ara que els socialistes feim campanya bruta?

Pentura com a exemple, podria

posar-li la meua experiència personal a badia Gran. Recordau, sr. Cañellas, que vaig ser jo, personalment, qui va redactar els estatuts d'aquesta associació? Recordau també que vàreu pressionar els membres de l'equip gestor fins que em desplaçaren de les activitats? I això, sense aprofundir en les actituds ben poc democràtiques que aquests processos comporten. El que és cert, és que la sensació que si vostè no s'emporta els vots de la tercera edat, no afavoreix ni la instal·lació de locals, ni el manteniment, ni les seves activitats. Repasseu, si no, la situació que s'ha generat entre els vostres i la resta, i digueu-me la veritat, per ventura fins i tot coincidim en els resultats.

J. Josep Maestre Gómez.
Badia Gran

GAMA ROVER

TENEMOS PRECIOS FUERA DE SERIE.

Ejemplo de nuevos precios tras desaparición de aranceles.

MODELO	PRECIO*	DIFFERENCIA 1993/92
Rover 111 L 3 P	1.091.400 ptas.	-64.000 ptas.
Rover 214 Si 3 P	1.645.000 ptas.	-113.000 ptas.
Rover 220 GTi 3 P	2.233.000 ptas.	-205.000 ptas.
Rover 414 GSi	1.993.000 ptas.	-105.000 ptas.

Venga a informarse sobre cualquier modelo de la serie Rover y descubra sus precios fuera de serie.

* Precio final recomendado, sin I.V.A., transporte e impuesto sobre matriculación.

ILLA MOTORS, S. L.

Avenida Caballero Ramón Sarrarín, s/n - Teléfono 66 01 46
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

**RESTAURANT
PIZZERIA**

TORRE DE CALA PI

Urb. TORRE DE CALA PI LLUCMAJOR - MALLORCA

Tel. 908 73 98 43

ESPECIALITATS

Pizzas
Carns al forn
Peixos

OBERT TOT L'ANY

SESSIÓ D'ESTRENA

ACCIÓN MUTANTE, UN FILM INCOMPRES

Ara que la pel·lícula ha estat retirada dels cinemes de Mallorca es pot posar damunt la taula per ser criticada sense que els comentaris esdevinguin intents d'especulació futura sobre el que serà -i no el que realment és- aquesta òpera prima de De La Iglesia. Ara i no abans ens podem arriscar a parlar del que s'esperava d'*Acción Mutante* i el que és realment.

El primer que em crida l'atenció és precisament que, en una temporada en la que hi ha una certa tendència a l'estabilitat cartellística (que respon a un intent per part de les distribuïdores de sucra el màxim les cintes més taquilleres), la tan anunciada i alabada abans d'hora *Acción Mutante* hagi aguantat tan sols un mes escàs -i a Ca's Coix, com totes, un cap de setmana-, la qual cosa ens indica la poc calorosa rebuda que ha tingut dins el públic mallorquí. I la culpa la té precisament el seu caràcter ambigu.

Per una part hi ha el sector de gent cultivada i crèdula de la crítica que veia en el film el reflex de la violència que pateix la societat vasca actual, amb totes les transcendències que implica; aquest públic no va veure el que creia que veuria i es va sentir decebut per la poca finura de la pel·lícula i, sobretot, per la poca substància aparent de la història. Pel que fa a l'altre sector de públic, massiu, incult amb ganes (cinematogràficament parlant, és clar), i poc amic de trames complicades pareixia que, en principi, havia de quedar satisfet; però tampoc ha estat així. *Acción Mutante* no ha estat tan digerible com per mirar-la menjant pop-corn sense fer-se mala via davant la generositat de sang i vísceres que acompanya tota la cinta i, a més, aquesta gent no ha vist la subtil crítica a la progressiva desideologització que sofreix la societat actual mitjançant el grup terrorista. En poques paraules: *Acción Mutante* -a l'igual que *Batman Returns*- és un film amb un argument insignificant però pel simple fet que així ha estat concebut; no obstant és una lliçó de cinematografia per a tots aquells que només fan i van al cinema per veure una història transcendental i superdensa i s'obliden de l'artisticitat de la pel·lícula al marge del que conta.

Aquesta cinta s'havia d'anar a veure sense cap prejudici a l'espatla, sense haver fet cap valoració (perquè encara no s'havia vista!). Una vegada els llums apagats i el projector encès ens havíem de deixar captivar pel que Alex De La Iglesia ens contava d'un futur no molt llunyà, passar-nos-ho bé durant l'hora i mitja que durava i punt. La pretensió del film no era més que entretenir el públic, posant en escena els ingredients que li agraden: humor negre, entranyes sanguinoses, hi-tech rovellada i, sobretot, acció i metralletes.

Quant als aspectes tècnics s'ha de dir que ens trobam davant una pel·lícula de factura impecable, plena de virtuosisme, moviment, tràvelings vertiginosos i amb contínues referències cinèfiles a *Alien*, *Scarface*, *La Guerra de les Galàxies*, *La Matança de Texas*, *Mad Max* i l'inevitable *Blade Runner*, tot això sense arribar a ser un sac d'elements prestats sense cos ni personalitat pròpia sinó a un producte comercial del que no es podien esperar miracles però tampoc misèries. La pel·lícula pot agradar o no, però no se li pot negar la qualitat que li vessa per les orelles.

Escenes com la del rapte de Patricia Orujo, amb el cènit a la matança al so de Karina; la de la burla del control policial per part de la nau Virgen del Carmen; la de la tortura de Ramon Yarritu per part d'aquell horrible freak d'Axturias o la de la dissecció d'un dels siamesos tenen la suficient força com per sostenir un film ple d'altibaixos, propis de les òperes primes, fins al punt de fer-nos veure que es tracta de cinema i espectacle ben fets.

De noms i de llocs IV

Sa Torre (1)

Sebastià Amengual Jaume

La família Amengual va estar bastants d'anys a sa Torre, el pare era el garriguer i a la vegada l'home de confiança del marquès, Nicolau Villalonga, i després de la seva vídua, la marquesa de Ca la Gran Cristina.

La mare estava com a encarregada i s'en cuidava de preparar el menjar, no de cuinar.

El majoral, l'amo i el garriguer (el seu pare) tenien vivenda pròpia, la família d'aquest darrer estava a la casa de Cabrianes, one senyor i solia fer vegues.

En Sebastià no va fer mai feina a sa Torre, però juntament amb els seus germans hi estaven tots els caps de setmanes i durant les vacances, perquè quan anaven a escola estaven a la vila, amb la seva mare. Quan deixà l'escola passà a fer de mosso de mecànic a Campanet i després de repartidor-representant de licors, a Can Cirillo, és per això que molta de gent el coneix com en Sebastià dels Sucs.

-Quants d'anys estareu a sa Torre?

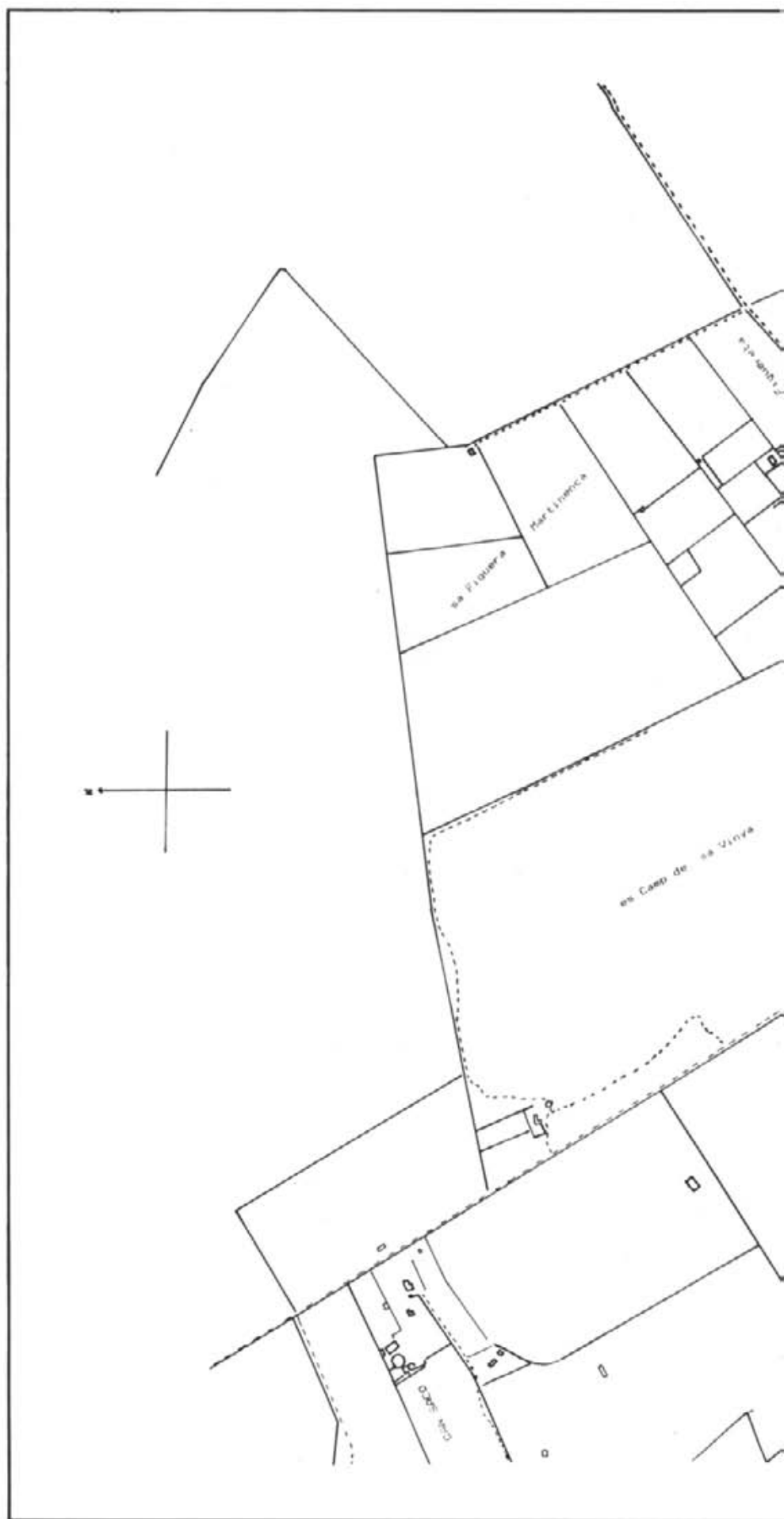
-El meu pare ja hi estava de fadrí, jo hi vaig estar fins que vaig tenir vint-i-un anys, era quan sa Torre era sa Torre, perquè ara s'ha fet petita. Abans agafava molt, arribava fins a les penyes, hi vaig viure en el moment d'opulència i es notava en totes les coses, la possessió es duia molt arreglada i hi havia molta de gent que hi feia feina.

-Quantes de persones hi treballàven?

-Entre missatges i jornalers devien esser vint-i-sis o trenta persones, n'hi havia que anaven a dormir a ca seva, altres dormien amb les bèsties dins la païssa en lliteres fetes d'herbes de vorera de camí. Quan havien de tondre, tomar ametlles o segar faves venia més gent que anava a jornal.

-Hi havia moltes d'ovelles i cavalls?

-Cavalls ja n'hi havia pocs, estaven

dins sa Quintana perquè està tanca-
da de paret alta, ara d'ovelles n'hi
havia moltes, hi havia dos pastors,
un era de Manacor i li deien el «Pas-
tor Vell», tenia dues filles, un fill i
tots vivien al que és ara l'hotet que
hi ha davant l'església; a l'altre pas-
tor li deien el «Mosso» i sempre duia
a pasturar a posta de sol les ovelles
per dins sa Torre, per les Rotes, que
eren quatre mates escampades i con-
redís, aquests donaven el deume a
l'amo, de deu parts una. També hi
havia dos porquers, perquè tenien
quaranta o cinquanta truges.

**-Les ovelles sempre estaven dins
sa Torre?**

-No, que va. Els senyors tenien
moltes més terres, deu o onze pos-
sessions, el camí de muntanya que
passa per dins s'Arenal, que va cap a
ses Cadenes i per dins Son Sant Joan
arriba fins al Teix, era seu. Cada deu
quilòmetres hi havia una cisterna o
aljub per abeurar el bestiar.

**-Què es feia amb tants de xots i
porcs?**

-Es venien els porcs grossos i els
xots petits; venia el mercader, que
era el padri del batle d'ara i se'n
duia cada vegada un bona guarda.

-Què menjàveu, normalment?

-Cada dematí, ni bevíem llet, ni
cafè, menjàvem sopes escaldades. A
les quatre i mitja el pareller major
s'aixecava i feia les sopes, al temps
que els altres arreglaven les bísties i
després partien cap a llaurar. A les
dotze tocava la campana per anar a
dinar, uns menjaven a les cases i als
que feien feina molt enfora els duien
el dinar amb un ase i un carro. Des-
prés de dinar partien a fer feina fins
a posta de sol que era quan tornaven
a les cases, es rentaven i anaven a
sopar

-Quins solien esser els menjars?

-Tota la setmana menjàvem cuinat:
faves, lleties, mongetes... i a darrera
sobrassada, formatge o botifarrons.
Els dissabtes i diumenges solíem
menjar: sopa, arròs i o bullit o conill
amb ceba. Però aquests dies quedava
poca gent, la majoria se'n anava.

**-Heu dit que tots s'aixecaven a les
quatre i mitja hores sobretot a l'hi-
vern, quan acabaven de berenar en-
cara no hi devien veure per anar a**

fer feina?

-A vegades no hi veien gens, he
vist fer foc perquè els qui llauraven
anassin ben dret.

**-Sa Torre és una possessió amb
l'església més gran i bonica. Què
anaven molt a missa?**

-Sí, cada dia a l'estiu els senyors
duien el capellà de la casa i es deia
el rosari i la missa abans de sopar, si
no cabíem dins l'església quedàvem
defora. A sa Llapassa també hi ha
una capella, però més petita i a vega-
des es turnaven i una setmana anà-
vem a missa a sa Llapassa i un altra
a sa Torre.

Un fet curiós era que per pasqua o
quan hi havia mort a la capella s'en-
cenien les «atxes» que eren uns ciris
grossos i gruixats i esposaven dins
l'atxera, dins cada una n'hi cabien
sis, estaven tot la nit enceses

**-Un poc enfora de les cases hi ha
el sementer que es diu sa bugade-
ria, ens sabríeu dir per què?**

-Sí, dins aquest sementer hi ha un
aljub i uns rentadors; i en aquell
temps venien amb galeres les al.lotes
de Palma per fer la bugada. Duien
tota la roba bruta a sa Torre, queda-
ven un vespre i al dia següent se'n
tornaven amb la roba neta i arregla-
da. De fet tot ho venien a fer o a cer-
car allà i a l'hort que hi ha davant sa
Capella s'hi feia un poc de tot i una
galera venia un dia sí i un no a cer-
car tot quan feia falta, venia el matí i
partia l'horabaixa. També se'n duien
vi del celler, formatge...

**-Quan creies que va començar la
decadència de sa Torre i quins
varen ser els primers establits?**

-Pens que la decadència va venir

perquè el senyor, que era militar, va
posar doblers a favor de les guerres
carlistes i ho va perdre tot. També és
veritat que quan una cosa no va bé
no hi va res i l'any 1936, l'era es va
pegar foc, carretons, garbes i pallers,
tot va pendre, varen haver de venir
els bombers de Palma. L'any 36-37
coincideix amb els primers establits
venuts: sa Figuereta, Cabrianes, ses
Rotes Noves i es Camp de sa Vinya
es varen anar establint més tard.

**-Ens podríeu contar algunes anèc-
dotes?**

-Una, segons he sentit contar, és
que el senyor, va baixar, algunes ve-
gades, el cofre d'or a la cuina i deia:
«El qui el sapiga obrir tindrà tot
quant hi ha dedins», i estava ple de
monedes d'or.

També que el senyor era un bon
glosador i solia fer gloses després de
sopar. Una vegada un missatge que
havia fet el servici a Cuba en va fer
una davant el senyor que deia:
Som arribat de Cuba,
cansat que no em puc remanar,
un llegat m'ha de deixar
un pel de sa seva juba.

Llavors el senyor li va contestar:

Un pèl de sa meva juba
és un llegat massa prim,
Toni Moll perquè t'estim
te deixarà es Clot de Cuba.

Es Clot de Cuba era una possessió
que el Senyor tenia devora Lluc.

C. Calviño
F. Capellà
D. Duran
F. Jaume

Miquel Sbert, doctor en gloses i glosadors

Dia trenta de novembre de 1992, tal com vàrem informar un mes després al número corresponent d'aquesta revista, el nostre amic i col·laborador Miquel Sbert i Garau va fer la lectura de la tesi doctoral davant d'un tribunal que li va atorgar la màxima qualificació: Cum Laudem per unanimitat. El títol de la tesi, LA POESIA

DE TRADICIÓ ORAL: APORTACIÓ AL CATÀLEG DELS CLOSADORS DE MALLORCA, ELS GLOSADORS DE LLUCMAJOR I LA SEVA COMARCA.

En aquell número de desembre us prometérem una entrevista amb el Dr. Sbert i tot seguit us l'oferim.

-Per què una tesi sobre glosador?

-Aquesta tesi d'alguna manera reflecteix les meves currolles de tota la vida. Vaig començar a interessar-me pels glosadors, gairebé d'al·lot i a mesura que vaig anar estudiant va ser un tema que sempre em va ocupar. Devers l'any 80, quan estudiava la carrera, ja faig fer un treball sobre mestre Lleó. Les arrels d'aquest treball són consubstancials amb mi mateix.

-Com vares conèixer mestre Lleó?

-El vaig conèixer per relacions familiars. El meu padrí Miquel era amic d'infantesa d'un home que li deien mestre Pep Lleó, nebot del glosador. Ells, és clar, tenien una memòria molt viva d'aquella persona perquè era un home que va crear una certa mitologia a Llucmajor i més per a uns homes com mestre Pep i el meu padrí, homes de tendències socialistes, podríem dir de la resistència, amb un sentit de poble molt arrelat.

En aquells moments jo era nin i no me n'adonava però ara comprenc que tant l'amo en Pep com el meu padrí veien d'una manera extraordinària que un home com mestre Antoni Lleó pogués competir en sabers i intel·ligència amb la gent il·lustrada del moment, que pertanyia a les classes dirigents. Per a ells, mestre Lleó simbolitzava una ruptura d'uns motlles establerts i va ser a través d'ells que vaig conèixer la figura d'aquest glosador.

A poc a poc, després d'investigacions i de fer preguntes, quan vaig tenir uns mínims coneixements de filologia ja els vaig canalitzar cap a l'aspecte de la poesia popular. Devers l'any 70 a Magisteri vaig tenir un professor que ens va fer un treball sobre literatura popular i jo el vaig fer sobre el Cançoner de P. Ginard.

Foto: M. Oliver

També a través del Sr. Sebastià Cardell (aquest també era el seu món) vaig començar a passar a fer un estudi científic sobre el tema.

-De quina manera t'hi dedicaves?

-Al principi no ho feia de manera sistemàtica: simplement fotocopiava, gravava gent vella, sempre ho feia sense sistema. Les entrevistes a tots els meus grans informadors del 80 al 82 són fetes sense cap sistema ni intenció. Ho feia per pur entreteniment, però sempre havia tengut la curolla de fer una història dels glosadors de Llucmajor.

NO S'HA DE SUBORDINAR SEMPRE EL TREBALL A DISCIPLINES ACADÈMIQUES

-I això, per què?

-Mira, una mica per allò de reinvin-

dicar alguna cosa que és nostra i que realment ha estat molt marginada. A Llucmajor hi ha hagut la sort, o la desgràcia, que la història ha estat escrita i publicada, hi ha una tradició cultural i una gran valoració d'autors locals (i no parl del cas de Maria A. Salvà, que crec que està molt bé que hi sigui) i aleshores jo tenia aquesta il·lusió.

-Però aquesta il·lusió va esdevenir amb el temps, una tesi...

-Ja. Vas creixent, coneixes gent, amplies horitzons... acadèmicament et convé acabar algun procés. I si a mi, per la meua professió, em convé tenir una titulació universitària al màxim nivell, hi estic disposat, però fent una cosa que a mi m'agrada. No estava disposat a subordinar el meu treball d'investigació a disciplines

acadèmiques. Ara bé, si la Universitat acceptava la meua idea, jo faria un estudi que fos superior, no en qualitat, però sí en perspectiva a una història de glosadors. I així va ser.

-Ens podries explicar breument com va anar el procés tècnic de la tesi?

-Vaig fer una memòria de la tesi. Abans jo havia portat el projecte als premis Ciutat de Palma (no sé si el 85 o el 86) i va tenir una de les beques d'Investigació, però aquella beca estava circumscrita a la història local de glosadors. Llavors va canviar la cosa i allò que vaig fer va ser sistematitzar i ordenar amb una metodologia més o manco homologable l'estudi de la història oral. Combinant totes les fonts (sobretot orals), a més amb la documentació (plagues, manuscrits, informació d'arxius) i simultàniament vaig contextualitzar el fonomen de la poesia de tradició oral dins la tradició cultural de Mallorca. Aquesta és l'aportació més original de la meua tesi: no hi havia hagut fins ara (llevat d'estudis aproximatius) un intent de contextualització de la literatura popular en particular ni tampoc un intent de reflexionar sobre si aquesta manifestació cultural era esporàdica o específica d'aquí, o si s'inseriria dins uns horitzons més amplis.

EL GLOSADOR NO EXISTEIX COM A CLASSE

-Quines varen ser les teves principals fonts bibliogràfiques?

-Es varen agafar les aportacions bibliogràfiques d'estudiosos dels Països Catalans i també d'espanyols, i sobretot de dos grans àmbits: anglosaxó (Cambridge) i l'obra de Zumthor, un gran medievalista canadenc.

-I el resultat de tot això...

-És una tesi doctoral titulada LA POESIA DE TRADICIÓ ORAL: APORTACIÓ AL CATÀLEG DELS GLOSADORS DE MALLORCA, ELS GLOSADORS DE LLUCMAJOR I LA SEVA COMPARCA.

-Ens pots definir què és un GLOSADOR?

-Dins aquest intent de contextualització i sobretot de respondre'm a mi mateix una sèrie de preguntes que la pròpia investigació de treball

de camp em creava, una de les qüestions és la dels protagonistes. Intentar explicar-me què eren els glosadors. Els glosadors, o glosadores, són personatges molt característics, però que no existeixen com a classe. Existeix la glosa com a concepte i després, el practicant és molt divers. No tots són de classe mitjana-baixa, no tots no saben llegir ni escriure (si bé la llengua escrita no és el vehicle d'expressió), ideològicament són diferents: n'hi ha de dretes, d'esquerreres, catòlics, ateus, agnòstics... n'hi ha de tota classe. Tots tenen una gran memòria, molts una gran intel·ligència, amb capacitat de síntesi i d'observació.

MAI NO MOR TOT DEL TOT

-Quina és la justificació del glosador?

-Amb paraules d'Ong (investigador nordamericà) la cultura oral està estretament lligada al món vital humà, i un molt bon exemple en són els glosadors. Sempre ho he comparat amb l'artesanía del fang. És a dir, per què neix? Com tot, per resoldre una necessitat vital. Una olla de fang té la funció de bullir els aliments i així poder menjar més; aleshores l'artesà fa l'olla i quan n'hi ha més d'un sempre n'hi ha de millors i des d'aquest moment uns ollers tenen més prestigi que uns altres i llavors marca l'olla i des d'aleshores ja es distingeix de la resta... Amb les paraules succeeix igual: la paraula que comunica ben aviat esdevé joc, emoció, insult, ridiculització...

-I quin és el paper de la glosa?

-La glosa que en el moment inicial és simplement DIR les coses, passa a dir-les bé, amb enginy, amb gràcia i aleshores aquella primera satisfacció de necessitat comunicativa es converteix en tota una altra sèrie de funcions que converteixen la persona que les realitza en un element necessari per a una determinada cultura. La glosa dona resposta a la necessitat de diversió, educa, caracteritza sexes i pobles, ridiculitza els contraris, fa propaganda de les pròpies idees, dorm els infants petits, crea consciència de poble... Els glosadors, que són els que saben fer això, esdevenen personatges que tenen una

certa significació. A les cultures primitives el glosador està associat a la religió, a l'esoterisme i a la màgia. Com més s'aproxima a una cultura religiosa, com és el nostre cas, aquesta màgia queda en segon terme, però hi és.

-N'hi ha encara, de glosadors?

-Això és com tot. La cultura despersonificadora dels mitjans de comunicació que no només transmet un llenguatge sinó uns codis culturals amb comportaments i pautes completament estranyes a la nostra tradició, és totalment contrària a la nostra possibilitat de mantenir un glosador químicament pur. La societat de consum ha convertit allò que era folklore en espectacle, per tant, les necessitats pròpies d'una cultura oral no hi són. Ara bé, no tot mor del tot mai. El record continua vigent i així com encara hi ha mestres artesans del fang i de la fusta, però amb una altra funcionalitat, també continua el glosador que té aquest do, que per tradició familiar coneix aquestes tècniques, es manté, però s'aproxima molt a l'espectacle i s'ha d'anar alerta.

El glosador és una espècie en vies de recessió total perquè el context social ha canviat. Allò que no desapareix és el folklore.

L'investigador Pujol afirma que la cultura de la poesia oral ha estat substituïda per la de l'acudit o de la frase enginyosa i certament és així. Quan conversam ben aviat som a l'acudit fàcil i, en canvi, a la cançó, ben poques vegades. Que els glosadors desapareixin del tot és molt difícil però canvia la seva funcionalitat i la vigència és gairebé només de caire anecdòtic.

Podriem dir que està molt malalt, però no mort.

SÉ FER GLOSES PERÒ NO SOM UN GLOSADOR

-Hi pot haver algún procés de recuperació?

-Pens que hi ha bones iniciatives de gent que fa esforços per fer glosats, combats entre glosadors, publiquen a revistes de premsa forana i això s'ha d'encoratjar. L'Associació d'Amics de la Glosa aglutina molta

Foto: M. Oliver

gent que en sap i en vol. Fa cinc o sis anys que l'interès per la poesia popular era menor que avui, però seria necessari que els glosadors trobassin penetració als mitjans audiovisuals perquè de gent que fa gloses, n'hi ha. De totes maneres hem de pensar que el glosat no pot tornar ocupar el lloc que ocupava.

EL TREBALL DE GENERALITZACIÓ NO S'HA FET

-Que et consideres: glosador o estudiós de les gloses?

-Jo no faig gloses, altra cosa és que en sàpiga fer. Com que per bé o per mal n'he llegides moltes i les he analitzades, conec un poc les fórmules pròpies de la tècnica del glosat, però som un glosador insípid, no tenc capacitat creativa. No som glosador, a més, som mal improvisador, no sé fer una «performance» creativa.

Estudiós, estudiós... tampoc, tot i que hi he dedicat hores.

-Després d'aquesta tesi, s'ha dit tot sobre gloses i glosadors?

-Una tesi només hauria de ser un bon pròleg o un capítol inicial d'un treball més general. El tema dels glosadors encara té pendent un treball que ja es troba quasi dissenyat, dirigit per Gabriel Janer Manila, per fer un diccionari-inventari dels glosa-

dors de Mallorca. Aquest treball podria constituir una aportació valuosíssima a la filologia romàntica i seria un document amb molt d'interès científic i etnogràfic. M'agradaria, sobretot, que es publicàs la part que afecta Lluçmajor i per altra part voldria continuar amb l'estudi de les aportacions estrangeres a la matèria. El gran treball de generalització encara està per fer.

-Com veus la situació cultural de la literatura popular al nostre país?

-A nivell de Països Catalans hi ha molta producció: reculls, arreplega-

dors de cançons, codolades i romanços, i aquests darrers anys s'han fet treballs de camp bons, des dels estudis de Joan Miralles sobre els glosadors de Montuiri, fins als de Damià Ferrà Pons sobre els de Campanet, els de Nicolau Dolç i Antònia Andreu sobre els de Vilafranca, publicacions de Lluc i a revistes de premsa forana. Dins el 92 s'han llegit tres tesis relacionades amb la literatura oral (dues sobre rondallística i la meua) i des de fa cinc o sis anys a la Universitat s'ensenya Literatura popular. Així que crec que és un tema que no està deixat de banda.

Nosaltres pensam que mentre persones com M. Sbert es dediquin a la literatura popular i, en concret als nostres glosadors, és ben cert que no estarà deixat de banda perquè el seu entusiasme per les gloses és tan gran que ens ha estat difícil de donar per acabada aquesta entrevista, i ho farem amb una glosa que, llegida pen Miquel resulta encara molt més divertida.

C. Font

Escoltau-me mestre Pau vos que sou un home entès, quan vos donen un no res per quin caire l'agafau?

- No res no té per on prendre ni cap per on agafar no res no se pot donar ni se pot comprar, ni vendre

AUTOMÒBILS LLUCMAJOR S.L.

Ronda Ponent, 30 - Tel. 66 06 24 (Lluçmajor)

**NUEVO OPEL
CORSA
¡MI COCHE!**

Mots de passió

Miquel Bezares: «Només hi ha dues coses: l'amor i la mort»

Miquel Bezares (Lluçmajor, 1968) és un home, mediterrani, bru i somrient: somniós, tal volta. Són aquestes les mateixes qualitats, el mateix fanatisme insubornable per viure, que defineixen els seus textos. Entre una

illa i altra, entra la paraula escrita i la parlada, entre el que diu i com ho diu, el que segueix és, més o menys, el que arribam a saber-ne en el temps d'una sobretaula ociosa.

-La teva poesia: a través de la dona al coneixement del món o a través del món al coneixement de la dona?

-Jo diria que a través de la dona al coneixement del món, perquè la meua poesia és sempre hi ha la recerca del cos. De tota manera, cal entendre la dona com a imatge de l'altre: l'altre que també forma part del «jo» i li dona sentit, la imatge en el mirall que ens permet conèixer-nos millor a nosaltres mateixos i el món en què vivim. I tanmateix, pensa que aquest camí és sempre absolutament literari: el procés del coneixement del món passa, abans que res, per la literatura en ella mateixa. És aquí on hi ha molt a descobrir: en l'organització que del món fa el fet literari.

-¿Tu entens la poesia com a reflex de la vivència o com a sublimació intel·lectual d'aquesta vivència,

-Jo entenc més la poesia com un producte de la vivència. Abans em negava a pensar això: en un principi, el que vols és sublimar-la, la vivència. Però és molt difícil deslligar una cosa de l'altra. I una vegada acceptat aquest fet, puc dir-te que ara m'agrada molt més que no abans, la meua poesia.

-Els temes-clau de la teva obra són la mort, el desig, l'amor i el dolor. ¿Preveus d'arribar a algun tipus de conclusió vital a partir de l'aprofundiment en aquests temes? ¿O has pensat, en un moment donat, en deixar-los de banda i encetar-ne uns altres?

Sobre això, ja fa molt de temps que pens que jo partesc d'una conclusió és que en el fons només hi ha dues coses, l'amor i la mort; «Només un somni val: amor i

mort», que deia Vinyoli. És a dir: jo ja hi partesc, d'una conclusió, i a partir d'aquí el que vull és arribar a totes les ramificacions possibles, que consisteixen en allò que hem dit abans: un cert coneixement, un cert enteniment del món. Aleshores, jo sempre partiré d'aquesta temàtica, però també estaré sempre encetant camins. Per exemple, ara estic

cions Atàviques?

-Bé, ara la veig d'una forma molt nostàlgica, però la valor molt positivament. Sempre he dit que no crec que mai més visqui, des del punt de vista literari, una experiència com va ser la de la publicació de *Cos de calitja*: treballar tot el procés d'elaboració del llibre, no només literària-

molt capficat en el tema de la virtut, tema que no m'interessava tres anys enrara i que, no obstant això, també és una de les ramificacions possibles d'aquesta temàtica bàsica a què hem fet referència.

-Canviant un poc de tema: ¿com veus, o com valores, passat ja un cert temps, l'experiència de les Edi-

ment, sinó també físicament... Jo aconsellaria a tothom que escrigui i vulgui publicar que s'auto-publicàs el seu primer llibre.

-¿No trobes que s'enyora aquesta mena d'esperit alternatiu en el context de les lletres catalanes actuals?

-Clar, ja ho enyor. Enyor molt que em convidin a una festa de presenta-

ció d'un llibre auto-editat, però alerta: sempre i quan sigui el llibre d'un altre, no el meu: ja et dic que des de la nostàlgia en faig una valoració important i molt positiva, de les Atàviques. Ara: cal entendre-ho com una experiència puntual, només hi pots publicar un primer llibre, d'aquesta manera. Sobretot, quan et plantejges que tu el que vols ser és un escriptor, no un animador cultural. De totes maneres, és clar que hi trob a faltar molt de moviment, dins la literatura catalana. Però també hi ha moltes altres mancances, i molt més importants: falten lectors, per començar.

-Tornant a la teva obra: el màgic que esdevé gairebé quotidià —la sirena, el tritó, etc— és ben present en la teva imatgeria i simbologia. ¿Reconeixeries una certa influència de l'anomenat «realisme màgic» (Borges, Calders, Kafka, García Márquez, etc) en la teva escriptura?

-Sí, en un moment donat de la meua, diguéssim, creixença literària, és ver que tenc una certa tirada cap a aquest «realisme màgic», terme molt discutit, per cert. De totes maneres, jo en tenc moltíssimes, d'influències, com a lector i també fora de la literatura: del cinema, per exemple. No obstant tot això, he de dir que ara mateix el tenc una mica abandonat, aquest tema: tot i que em segueixen apassionant les imatges amb capacitat de sorpresa i amb una forta càrrega simbòlica, d'altra banda han acabat per no commoure's i fins i tot per semblar-me una mica grolleres: ara em preocupa més la subtileza, cosa que abans no tenia massa en compte.

-Aquest component com a més màgic o oníric l'extreus —o l'extreies—, com hem apuntat, de la mar i la seva mitologia. ¿Aquesta inclinació cap a la mar, a què creus que és deguda?

-No és que ho cregui, és que n'estic convençut: jo he de tenir tirada cap a la mar, com qualsevol persona que visqui a Mallorca, per força. Evidentment, la nostra literatura i la nostra manera de viure i d'entendre el món estan molt condicionades per la mar. I per tant, en cap cas jo no podria bastir una simbologia a partir de la muntanya o del desert, per

exemple: estaria absolutament fora de lloc.

-Segurament queden pocs autors que, com tu, hagin pres l'erotisme com a font literària de forma directa i clara: pareixia un camí tancat per la generació dels 70, a partir de la qual l'eròtic semblava haver restat un poc en un segon pla dels textos...

-A mi em molesta bastant que s'hagi titllat la meua poesia d'«eròtica». Jo no vull ser un poeta eròtic: no hi era abans, ni ho sóc ara. És com si a un personatge amb certa tendència al ruralisme se'l volgués designar com a «poeta rural». ¿Tus has vist mai que algú parli d'en Damià Huguet com a d'un poeta rural?

-No, si jaestic d'acord. Al que em referia jo era a què resulta curiós, si més no, que algú reprengués aquesta temàtica quan ja semblava una mica deixada de banda...

-Sí... Però més que en un esgotament o abandonament del tema, en el que hem de pensar és en una certa dèria, en la generació dels 70, per la destrucció del llenguatge, que comportava també una destrucció dels tabús, de les convencions, etc. En el meu cas, però, no hi ha res de tot això: mai no he volgut trencar res, ni sublevar-me contra res, ni arribar a cap límit. L'única cosa que puc dir sobre el meu «erotisme», entre cometes, és que és un erotisme natural. I des del moment que és natural, em molesta que se'm vulgui imposar aquesta faceta com una etiqueta definitiva de la meua poesia.

-Diria que els teus relats (si més no, els publicats a *Susanna i l'estranger*) estan escrits a partir de la mateixa organització que presenten els teus poemes, almenys pel que fa a les històries, els personatges, el llenguatge...

-Sí, tot i que són, en principi, dues experiències prou diferents lingüísticament, alhora van també molt juntes i em resulta molt difícil diferenciar-les i deslligar-les. Per això, alguns poemes meus semblen petits relats, i viceversa, alguns relats s'apropen al poema en prosa.

El que passa és que a mí m'interessa establir-hi un ordre, en tot el que escric, i fixar uns lligams que interconnectin tota la nova producció

literària d'una forma prou sòlida. Aleshores, la diferenciació poesia/prosa acaba essent bastant indiferent. El fet d'escriure una cosa o l'altra és purament mecànic, circumstantial, i deprèn del que et sembli que et cal en un moment determinat i que s'escaigui millor amb el que tu vols dir.

-Ja has mig contestat la següent pregunta: té, doncs, vocació de continuïtat, la teva incursió en la narrativa?

-Sí, sí. I ara mateix, és una de les prioritats. Vull dir que ara, el que m'atreu és la prosa, el conte. Encara que segueixi compaginant les dues coses.

-Has pensat en la novel·la?

-Sí, molt. De fet, en treu la son, la novel·la. Però em seria molt difícil arribar a la novel·la que jo voldria escriure: de moment, no en tenc coratge.

-Canviant altra vegada de tema: els grans noms de la literatura catalana actual, estan morint. Els darrers han estat Llompart i Estellés, i abans que ells, moltes d'altres! ¿A tu et sembla, com he dit algú, que podem assolir una major normalitat literària un cop desapareguts tots aquests noms simbòlics i referencials, quasi mítics?

-No, no. El que passarà ara és que hi haurà una sensació de buit, de què s'haurà mort massa gent, i caldrà substituir els models desapareguts per uns altres. Però no quedarem sense models: tota literatura en necessita, per presentar-los a les altres literatures i, encara, a si mateixa. El que pot tenir això de dolent és que unes persones capitalitzin la representació d'una cultura, o d'una literatura, i no deixin espai a d'altres personatges que mereixien igualment aquesta representativitat. I és trist que certs autors, molt vàlids, es vegin condemnats a la marginalitat i a la ignorància.

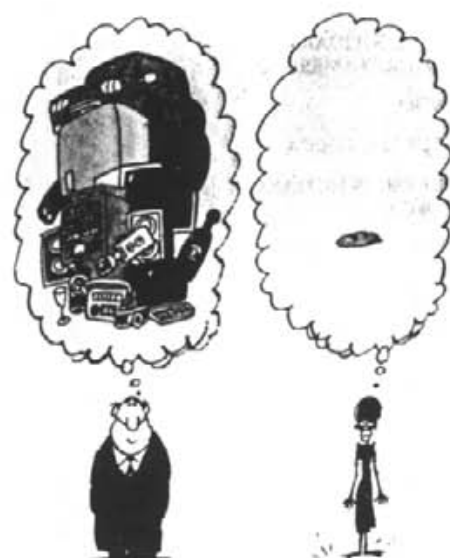
Text: Sebastià Alzamora.

Foto: Antònia Pou.

Bibliografia:

Cos de calitja (1987), *Carnaval* (1990), *Susanna i l'estranger* (1991), *Crònica del desfici* (1992).

Mallorca solidària

Som un grup de joves de 3r curs de Catecumenat. Vos volem donar a conèixer una realitat que ens envolta, són els problemes de la gent que viu a Mallorca i als altres països, per això us convidam a ser solidaris, ja que aquests problemes ens afecten i son també nostres.

La solidaritat és el que ens fa falta per a la plenitud i el benestar de tots nosaltres. Perquè tothom pugui demostrar la seva solidaritat s'ha iniciat una campanya anomenada Mallorca solidària cap al 0,7%. Aquesta campanya fa saber que no pretén recollir diners, sinó que vol fer-nos veure que, apart dels països del Tercer Món, també al cantó de casa podem trobar gent necessitada. L'objectiu és sensibilitzar i donar a conèixer a la gent el problema de la marginació per augmentar la solidaritat dels mallorquins. Com a suport, davant les institucions, es fa una recollida de firmes dels llucmajorers que donarem a conèixer en dates properes.

És una finalitat de la campanya aconseguir que les institucions i associacions de Mallorca s'adhereixin a aquesta campanya dedicant el 0,7% del seu pressupost al Tercer Món. També vol aconseguir que totes aquestes institucions constitueixin un fons comú de cooperació, que es dirà Mallorca solidària.

UN MUNDO INJUSTO

	NACIONES INDUSTRIALIZADAS (28 países, incluida la URSS de ayer)	TERCER MUNDO (113 países)
POBLACION	25% (de 1.000 mil.)	75% (de 1.000 mil.)
RIQUEZA (P.I.B.)	78%	22%
CONSUMO DE RECURSOS NO RENOVABLES	82%	17%
CONSUMO DE GRANO	45%	55%
CONSUMO DE PROTEINAS	80%	20%

Fuente: -It's not fair-. Christian Aid. Tekprint Limited

Aquesta campanya té el suport i orientació de Justícia i Pau de Mallorca i de tretze organitzacions no governamentals.

Dit to això hem d'ésser coherents amb les nostres conviccions i obligacions com a éser humans, i ens hem de comprometre a lluitar conjuntament contra qualsevol conducta discriminatòria i sensibilitzar totes les persones i institucions que el rebuig de les diferències significa una viola-

ció dels drets humans. La coherència en aquest cas, vol dir SOLIDARITAT, és a dir, demanar-me si jo també puc dedicar una quantitat de diners o espècies en benefici dels més necessitats. Per aquesta campanya etc. Convidam que participis en la recollida de firmes i de material diolàctic que el mes de Maig pensam dur a terme (Ja us avisarem de les dades concretes).

3r Catecumenat

EURO - IDIOMAS
Llucmajor

*Apreneu idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
natis i llicenciats*

Acadèmia d' Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 Llucmajor. Tel. 66 1133

La nit del passat 26 l'òliba es va espantar del rebumbori que va armar la claca d'ASI al plenari de l'Ajuntament. Les mambelletes estaven a l'ordre del dia quan parlava del seu líder i si el batle no hi posa remei, no ens torbarem molt a sentir, a més de mambelletes, castenyetes. De panderos, dels que no sonen, ja n'hi havia en quantitat, n'hi havia molts del poble i molts d'externs. El seu comportament va fer que la sala d'actes semblàs una taverna de foranies.

El plenari va ser una continuació de l'anterior. Aquesta vegada el Sr. Rabasco, en lloc de només parar, va atacar, cosa que va provocar el contraatac dels del PSOE. Les coses anaren, més o manco així:

El regidor d'urbanisme acusà l'ex-regidor d'aquesta mateixa àrea (entre llops va el joc) que a casua de no haver pagat les rajoles que havien posat a la plaça del carrer de Miramar de s'Arenal, l'Ajuntament havia estat condemnat a pagar un milió de pessetes d'interessos i costos del judici. L'ex-regidor d'urbanisme, Sr. Tomàs Garcias, no va negar els fets que se l'imputaven però els recordà tant al Sr. Rabasco com al Sr. Batle que si era veritat que no pagar unes rajoles a temps havia comportat aquestes despeses, també era veritat que l'actual Consistori, amb 2 anys de govern, ja ha estat condemnat a pagar interessos per demora als creditors per un valor

superior als tretze milions. Aquest debat va anar acompanyat de mútues acusacions i fins i tot de paraules molt gruixades, i donaren motiu que el Batle es tornàs guanyar les sopes (amb llet dels matins) fent de moderador ja que la cosa va ser molt moguda.

A la sala d'actes de la Casa de la Vila hi ha hagut innovacions. S'ha posat un aparell de megafonia. Si bé és ver que la intenció ha estat bona, també és ver que o perquè no funcionaven com calia o els regidors no els sabien emprar adequadament, en alguns moments no se sentien el que parlaven. Malgrat això, creim que aquesta mesura que fa anys ja es demanava ha estat adequada i que serà profitosa.

Aquestes baralles entre dos equips que és ben segur que volen ser els campions de la lliga, no és bona per a cap dels dos, ja que mentre uns marquen i causen lesions, l'altre equip queda desmarcat i sense cap resquillada. Seria hora que un i l'altre es deixassin de personalismes i mirassin perquè juguin tots tres en lloc de ser dos, mentre l'altre fa d'àrbitre.

El falco considera que tant a un com a l'altre els arbres no els deixen veure el bosc.

ESPECIAL TÚNEZ. Sortida des de Barcelona
7 nits. Hotel + Aviò + trasllats 29.900 PTA.

OFERTA PARÍS Palma-París-Palma.
Sortida dia 20. Tornada dia 23..... 31.900 PTA
Hotel + Aviò + trasllats

I ara també al **SUPERMERCAT PROHENS** de dilluns a divendres
de les 19 a les 21 hores
Tel. 12 01 64. LLUCMAJOR

C/ Maria Antònia Salvà, 38
Tels. 26 74 50 - 26 54 58
S'ARENAL

SPORTS

ca'n salom

CORDELLERIA I ESPARDENYERIA

C/ Músic Joan Xamena, 12. Tel. 66 14 84 (Llucmajor)

CD Espanya i Preferent

Sensacional victòria contra el líder

Joaquin

Ja hem dit en repetides ocasions que el partit Espanya-Pollença podia ser transcendent i continuam pensant-ho després d'haver-se jugat, perquè al final pot decidir el campió del grup. En el moment d'escriure aquest comentari tot és en l'aire, quan manquen tres jornades per acabar encara que el líder Pollença és qui ho té millor perquè depen d'ell mateix avançar en tres punts al CD Espanya. No oblidem que els pollencins venceren a casa seva, un partit que tenien pendent -havia estat suspès a la mitja part a causa de la pluja- contra el Gènova amb només deu homes a causa de l'expulsió d'un jugador.

No sabem qui guanyarà la lliga tot i que després d'haver vist el partit Espanya-Pollença jugat a Lluc-

Sebastia Martí, centrocampista del C.D. Espanya

major el passat 18 d'abril, no dubtam que l'equip de Joan Llompart és millor que el Pollença. Aquell dia s'enfrontaven l'equip més golejadore (CD Espanya) i el quadre del Pollença, que menys gols havia encaixat. Al final, en un encontre sensacional, els locals venceren (5-1) i demostraren que al menys quan volen, són els millors de la categoria. Fela anys que no havíem vist jugar l'Espanya de manera tan esplèndida.

El passat 11 d'abril no hi hagué lliga de primera Preferent per la qual cosa només ens cal resumir dos partits.

ESpanya, 5
POLLença, 1

Espanya: Quintana, Jaume, Corbalan, Cosme, Andreu, Bonet (A. Martí), S. Martí, Magaña, Cantos

FIAT

Servei Oficial

TALLERS

CAÑELLAS - ROTGER

C/ Hispanitat, 17-19 Tel. 66 06 47 (Llucmajor)

COLORINS

MODA
INFANTIL

C/. D'es Vall, 107

☎ 66 27 26

LLUCMAJOR - MALLORCA

(Romero), Marín i Ferretjans (Cardell).

Gols: 1-0, m. 1, Cantos. 2-0, m. 15, Bonet. 3-0, m. 27, Bonet. 4-0, m. 40, Cantos. 4-1, m. 43, Ferretjans en p.p. i 5-1, m. 51, Cantos.

Comentari: Podríem fer aquest comentari molt breu dient allò que el resultat ja ho diu tot... I seria veritat, però és que aquest partit va tenir molt més ja que el Pollença, malgrat la golejada no va donar cap facilitat, fins i tot va estavellar dos balons al travessar, però si parlem d'oportunitats també és de justícia dir que l'Espanya, a més dels gols, en va tenir d'altres que no varen augmentar el compte només de miracle.

Tots els jugadors espanyistes varen jugar molt bé però n'hem de destacar dos. El primer, el juvenil Bonet, el qual pot esdevenir un gran jugador. I el segon, Cantos, que va realitzar l'encontre més com-

plet des que vesteix els colors blau i blanc.

Per resumir: Benhaurats els que veren aquest partit perquè és ben possible que estiguin molts anys sense presenciar un espectacle semblant.

Finalment cal dir que entre el públic, hi era J. Hidalgo, president de la UD Salamanca i se'n anà molt satisfet, no de bades va veure que A. Cantos, el qual molt possiblement formi part d'aquell equip ben prest, va marcar tres gols i donar els centres dels altres dos.

**ANDRATX, 0
ESPANYA, 1**

Espanya: Quintana, Jaume, Corbalan, Cosme, Andreu, Bonet, S. Martí (A. Martí), Magaña, Cantos, Marín i Tomàs (Ferretjans) (Cardell).

Gol: m. 27, Bonet.

Comentari: Important

victòria del CD Espanya a sa Plana d'Andratx contra el titular d'aquest nom. Si quasi sempre hem dit que la defensa de l'Espanya és la línia més feble, en aquesta ocasió va ser la més destacada. Garí Quin-

tana i els defensors varen estar molt bé i això va permetre de conservar el gol que va tornar marcar el juvenil Bonet, i així aconseguir els dos punts i no perdre posicions respecte del líder.

REGIONAL PREFERENT

1. POLLENÇA	35	23	7	5	86	29	53	+17
2. Espanya	35	22	6	7	85	45	50	+16
3. Montuiri	35	17	12	6	61	42	46	+12
4. R. Victoria	35	17	9	9	61	46	43	+9
5. Binisalem	35	14	14	7	44	40	42	+8
6. Santanyi	35	15	11	9	66	41	41	+7
7. Murense	35	13	13	9	58	41	39	+3
8. Calvia	35	15	9	11	48	40	39	+3
9. La Union	35	14	10	11	51	47	38	+2
10. Genova	35	12	14	9	40	42	38	+2
11. Campos	35	13	9	13	51	39	35	-1
12. Andraitx	34	14	7	13	48	45	35	-1
13. At. Rafal	35	14	5	16	49	50	33	-3
14. Alcudia	35	9	15	11	43	47	33	-1
15. Consell	35	12	8	15	57	57	32	-4
16. Felanitx	35	8	12	15	47	61	28	-6
17. Alaro	35	10	5	20	25	53	25	-9
18. Xilvar	35	6	7	22	37	77	19	-15
19. V. de Lluc	34	5	7	22	26	75	17	-15
20. Cala D'Or	35	3	6	26	29	95	12	-24

HAMBURGUESES
«PERROS»
«PINCHOS»
«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

SEMAR

INDUSTRIES SEMAR, S.A.

C/. Tomàs Monserrat, 6 - 8

Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, S.A.

EMBOTITS

CUIXOTS

FORMATGES

Avd. Carles V, s/n. Tel. 66 23 11 (Llucmajor)

Futbol

El President del Salamanca va venir a Lluçmajor*Cantos és un diamant en brut***Joan Trobat****vos dirigiu?**

-Les negociacions les duu a terme directament el conseller del jugador, el Sr. Josep U. Muñoz.

-Heu parlat amb algun representant del CD Espan-

aquests primers 45 minuts?

-Pensem que Cantos és un diamant en brut, és jove i promet molt.

-I com heu vist l'Espanya?

-L'he vist molt bé, però

la qual Cantos va fer un altre esplèndit gol, com els anteriors, i juntament amb els companys, va realitzar un magnífic partit.

Deixam al president del Salamanca que disfruti de

El partit de diumenge dia 18 serà recordat pels aficionats com un dels millors i de més qualitat de la història del CD Espanya. I és que el líder Pollença ens visitava i havia guanyat l'encontre de la primera volta per 4-2 i al menys se l'havia de guanyar per la diferència de tres gols, ja que en cas d'empat final a punts se'l venceria per golaveratge directe.

Però no varen ser tres sinó quatre (5-1) els gols que l'Espanya va treure al rival, ja que a més dels dos punts, tot l'equip va estar a una gran altària i el davanter Antoni Cantos va ser el principal protagonista de la confrontació. No debades a les graderies del municipi llucmajorer es trobava Joan José Hidalgo, el president del Salamanca, actual líder de segona B, i que vol incorporar, el més prest possible el davanter centre espanyista al seu grup.

Vàrem tenir ocasió de parlar amb el Sr. Hidalgo sobre aquest partit tan emocionant i va contestar d'aquesta manera les nostres preguntes:

-Com es troben les negociacions per tal d'incorporar Cantos a l'equip que

ya sobre el jugador que el club pretén?

-No, pràcticament no s'ha parlat amb cap representant del CD Espanya, de moment.

-I que us ha semblat aquest jugador, durant

ja que parlem d'Antoni Cantos, aquest jugador ha jugat molt bé. Ha marcat dos gols i ha donat al núm. 6 (Bonet) els centres d'altres dos gols.

I li mancava per veure la resta de la segona part en

la segona meitat i nosaltres continuam amb els apunts d'un partit que recordarem per molt de temps. Després, un sol dubte, s'incorporarà Cantos immediatament al Salamanca o ho farà quan finalitzi aquesta temporada?

El president del U.D. Salamanca va ser a les graderies del Camp Municipal de Lluçmajor

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

La Palmera
es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Juvenils CD Espanya

S'ha acabat la lliga de descens

El porter Joan Mestre anirà a la Selecció Balear

Joan Mestre Roig, porter del C.D. Espanya i de la Selecció Balear

Joan Regional perquè d'aquest grup només han davallat Felanitx i Barracar. Per tant, s'ha acabat la lliga de descens i comença la Copa President o torneig Primavera.

JOAN MESTRE ROIG

Al porter espanyista encara li queda un altra temporada com a juvenil i ja és un triomfador, per haver estat seleccionat i participar sota les ordres de l'entrenador Miquel Bestard a la selecció Balear juvenil sub. 17.

No va jugar els dos pri-

mers partits (contra la selecció de Catalunya i de Múrcia) però sí que ho va fer a Mallorca contra la selecció Canària el resultat de la qual va ser l'empat a 1 gol. Joan Mestre va realitzar un gran partit i no va ser culpable del gol encaixat, per la qual cosa pensam que va guanyar-se la confiança del seleccionador M. Bestard per a la propera temporada.

UN TREBALL BEN FET

Es fan les coses bé. Dos juvenils, Ferretjans i J. Clar, han jugat pràcticament tota la temporada amb el

primer equip de preferent. I en els darrers partits de lliga, continuant a la categoria superior, hi ha jugat Juanan i Joan Bonet, els quals han deixat el segell de la classe que tenen i sobretot aquest darrer, que en dos partits ha marcat tres gols i ha estat, juntament amb els altres juvenils, un dels jugadors més destacats de l'onze de preferent. He d'afegir el fet esmentat anteriorment que J. Mestre fos convocat per formar part de la selecció balear sub. 17.

Sense cap dubte, un treball ben fet per part de l'entrenador Joan Garau.

Petra.....	14	8	4	2	29	15	20
Espanya.....	14	8	3	3	36	15	19
Sóller.....	14	7	3	4	28	16	17
Escolar.....	14	7	2	5	38	26	16
G. Alcúdia.....	14	5	3	6	18	27	13
Murense.....	14	4	4	6	19	23	12
Felanitx.....	14	4	3	7	30	30	11
Barracar.....	14	1	2	11	16	62	4

Les darreres cinc jornades s'han disputat amb els resultats següents:

Espanya, 2-Muro, 0. Gols: P. Muñoz i J. Bonet.

Alcudia, 1-Espanya.

Espanya, 3-Petra, 1. Gols: A. Bonet (2) i J. Bonet.

Barracar, 0-Espanya, 11. Gols: Xisco (4), A. Bonet (3), Juanan (3) i Ruiz.

Espanya, 2-Felanitx, 2. Gols: Tòfol i A. Mut.

D'aquesta manera els al·lots de Joan Garau aconseguen el segon lloc de la classificació final i es mantendran a primera

EL SALO DE PERRUQUERIA I BELLESA DE LES

GERMANES PUIGSERVER

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:
De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19

C/ Orient, 8

Tels. 66 20 08 - 66 11 12 - 64 05 14

LLUCMAJOR

Cadets

Alcúdia, 0 - Espanya, 1 i fins una altra

Cadets C.D. Espanya, temporada 1992-93

Joaquin

d' esports de Lluçmajor de Pinte en Ample, donam la més sincera enhorabona a tots els jugadors, entrenadors i responsables dels cadetes pel bon treball desenvolupat. I una menció especial per a l'entrenador Julià Ferragut el qual, encara que no va acabar la temporada per motius professionals, va saber deixar el segell als jugadors, d' un joc de molts quilats.

Repetim, enhorabona a tots i fins una altra.

El passat 17 d' abril el CD Espanya va jugar a la ciutat de les murades el darrer partit de la lliga 1992-93, de la primera Regional, grup A, categoria Cadete.

Un bon final perquè es va tancar molt positivament, Alcúdia, 0 - Espanya, 1 (Toni Mut). Aquest resultat ha col·locat definitivament els espanyolistes en el cinquè lloc de la classificació general.

Des d' aquestes planes

Equip	J.	G.	E.	P.	PT.
Menacor	28	26	2	0	54
Poblense	28	19	4	5	42
Alcúdia	28	15	5	8	35
J. Sallista	27	12	8	7	32
Espanya	27	13	4	10	30
Cardessar	28	12	5	11	29
Murensè	28	9	7	12	25
Montuiri	28	10	4	14	24
Bto. R. Lluç	28	11	1	16	23
Cala Millor	28	7	7	14	21
Campos	27	8	4	15	19
Margantense	28	8	3	17	19
Binissalem	28	5	6	17	19
Xilvar	28	6	4	18	16

Tir al plat

Miquel Coll, guanyador local

Joan

En el camp de tir de Galdent es va celebrar el passat 18 d' abril una tirada al plat per a locals i veïnats amb 19 trofeus donats per l' Ajuntament de Lluçmajor i cases comercials.

Quant a la classificació final, és la següent, després de 25 trets.

GENERAL

1r. Llorenç Ramis, 2n. Joan Pinto, 3r. N. Paniza Barceló, 4t. Antoni Rigo, 5è

Antoni Fluxà, 6è Josep Pomares, 7è Francesc Ordinas, 8è Tolo Palacios, 9è Sebastià Vich, 10è Rafel Adrover, 11è Norat Bauçà, 12è Tolo Gómez, 13è Manuel Mesa, 14è Alfons Alfaró, 15è Mateu Gayà i 16è Guillem Adrover.

LOCAL

1r. Miquel Coll, 2n. Francesc Canyelles i 3r. Pere Joan.

Hem de dir també que l' entrega de trofeus es va efectuar en el mateix camp.

Atletisme

I Cursa Escolar Local Setmana Santa

Joan Quintana, vencedor absolut

Acotats: Pau Tomàs i Joan Quintana, segon i primer classificats, respectivament, de la prova absoluta. Foto: A. de Villarroya.

Blanc

CLASIFICACIONES

Coincidint amb les festes de Pasqua el passat 10 d' abril va tenir lloc a s' Arenal la I Cursa escolar local Setmana Santa l' organització de la qual va anar a càrrec del CD Platja de Palma sota el patrocini de la comissió de Jovenut i Esports de l' Ajuntament de Lluçmajor.

S' ha de felicitar el delegat d' esports, Sr. Ferré, que canviàs d' organitzadors respecte d' altres vegades -al menys en aquesta ocasió no hi hagué cap incident ni portesta- i que donàs confiança a altres com a la monitora d' atletisme Sigrid Leinansel la quel sense afany de protagonisme va estar al seu lloc.

JOAN QUINTANA VA SER EL VENCECOR ABSOLUT

El vencedor absolut masculí, va ser el llucmajorer del Colonya Pollença Joan Quintana, el qual va cobrir el 3.200 metres del circuit en un temps de 09' 54" . El triomf d' aquesta jove promesa de l' atletisme balear va ser molt còmoda perquè va treure més d' un minut al segon classificat pau Tomàs, del CA Lluçmajor. En tercer lloc, molt distanciat, va quedar Javier Torrico, del CA Arenal-Lluçmajor.

A la categoria absoluta de fèmines l' única participant va ser Carme Ruiz del CA Lluçmajor, la qual en sofrir una caiguda no va poder acabar la cursa per la qual cosa rebé el trofeu de consolació.

Categoria Preescolar (Nascuts el 1987 i posteriors) - 200 mts.

1. Alejandro Liñan Rimmer
2. Ana López Rebollo
3. Sandra Titos Justicia

II Categoria Preescolar (nascuts el 1987 i posteriors) - 200 mts.

1. Tomeu Gual
2. Salvador Salas Barrado
3. David González Sánchez

Categoria Iniciació Femenina (nascuts el 1985 i 86) - 450 mts.

1. Julia López Llopis
2. Guadalupe Sánchez Ruiz
3. Pilar Aceitón Montenegro.

Categoria Iniciació Masculina (nascuts el 1985 i 86) - 700 mts.

1. Miquel Manresa
2. Francesc Venero
3. Daniel Morales Leal

◀
Categoria Benjamí Femenina (nascuts el 1983 i 84) - 700 mts.

1. Sandra Barceló Mena
2. Maria del Mar Blanc
3. Cristina Riutort Piña

Categoria Benjamí Masculí (nascuts el 1983 i 84) 1200 mts.

1. Joan Gual
2. Pedro Enrique López Llopiz
3. Angel Luis Moñino López

Categoria Aleví Femenina (nascuts 1981 i 82) - 1200 mts.

1. Antònia Oliver
2. Laura Pérez Millán

Categoria Aleví Masculí (nascuts el 1981 i 82) - 1600 mts.

1. Fernando Taviro del Resne
2. Francesc Roca Ripoll
3. Andreu Santamaría Chacón

Categoria Infantil Femenina (nascuts el 1979 i 80) - 1600 mts.

1. Catalina Oliver
2. Joana Mª Quintana Oliver
3. Vanesa Liñan García

Categoria Infantil Masculí (nascuts el 1977 i 78) - 2000 mts.

1. Jaume Quetglas Caldés
2. Pere Juan Lobo
3. Abel Cano López

Categoria Cadete Masculí (nascuts el 1977 i 78) - 3200 mts.

1. Joan Quintana Oliver
2. Pau Tomás
3. Javier Torrico Serrano

Proves de Velocitat - 150 mts.

1. maria Lluisa Gracia Ruiz
2. Ester Blanc Bofarull
3. Katia Rayó Oliver

Infantil masculí

1. Joan Antoni Santamaría Chacón
2. Joan Josep Cáliz Rodríguez

Cadete masculí

1. Sebastià Crespi Rabal
2. Javier Morales Guerrero
3. Joan Antoni Rodríguez Martínez

Hem de dir, per acabar, que l'organització va considerar com a locals els corredors de s' Arenal, Lluçmajor, Bades, les Meravelles i ses Cadenes.

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
 Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
 Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
 I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

PASTISSERIA

Ca'n Lluç

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 660669

LLUCMAJOR (Mallorca)

Notes Columbòfiles

En aquest mes d'abril el Club Colombòfil Ilucmajor ha duit a terme tres amollades des de la Península. Dues d'aquestes amollades de coloms misatgers ha estat de velocitat i l'altra de gran fons.

Les amollades de velocitat han estat des dels punts d'Orihuela i Alacant.

Orihuela (Alacant) 350 quilòmetres.

Coloms engabiats 153, coloms enregistrats el primer dia 27, que representa un 18%.

Classificació:

1. Sebastià Mas, amb el colom nº 47.428/92 m. cendrós a 1.215 m/m.

2. Germans Ballester, amb el colom nº 24.997/92 m. pard a 1.197 m/m.

3. Francisco Roig, amb el colom nº 60.475/91 f. parda a 1.190 m/m.

4. Bartomeu Garau, amb el colom nº 298.100/91 m. pard a 1.181 m/m.

5. Francisco Roig, amb el colom nº 60.458/91 f. bronze a 1.018 m/m.

Alacant (Alacant) 310 quilòmetres.

Coloms engabiats 161, coloms enregistrats el primer dia 9, que representa un 6%.

Classificació:

1. Julià Monserrat, amb el colom nº 85.430/90 f. bronze a 1.151 m/m.

2. Janer i Tomàs, amb el colom nº 24.206/92 m. pard a 1.129 m/m.

3. Bernat Bonet, amb el colom nº 25.085/92 f. parda a 1.120 m/m.

4. Bartomeu Garau, amb el colom nº 24.913/92 m. cendrós a 1.064 m/m.

5. Gil Garau, amb el colom nº 24.840/92 f. parda a 1.042 m/m.

Els tres primers coloms d'aquesta classificació han ocupat els llocs 3, 4 i 5 a nivell de Mallorca respectivament.

Els altres quatre coloms que arribaren eren propie-

tat de: Julià Monserrat, Janer i Tomàs, Climent Tomàs i Joan Jaume.

A nivell de Mallorca només s'enregistraren un total de 47 coloms.

L'amollada de gran fons des del punt de Puertollano (Ciudad Real) a 610 quilòmetres ha tingut el següent resultat d'un total de 27 coloms engabiats no se n'enregistrà cap. I a nivell de Mallorca només s'enregistraren 9 (si bé aquesta quantitat no és

confirmada).

En aquests moments només queda pendent l'amollada interinsular des de Don Benito, punt que es troba a Extremadura, a una distància de 810 quilòmetres.

Les amollades de coloms en aquesta temporada de curses han estat desastroses pel nombre de coloms enregistrats a velocitat, fons i gran fons.

Estadística:

Modalitat	Punt d'amollada	Data	C. engabiats	C. enregistrats	%
Velocitat	Calpe (290)	27/02	144	33	23%
	Oriola (350)	06/03	135	32	24%
	Calpe (290)	13/03	192	24	12%
	Oriola (350)	03/04	153	27	18%
	Alacant (310)	09/04	161	9	6%
Velocitat Total			785	125	16%
Fons	Valdepeñas (550)	21/03	42	7	17%
	Valdepeñas (550)	28/03	33	5	15%
Fons Total			75	12	16%
Gran fons	Castuera (730)	28/03	19	2	10' 5%
	Puertollano (610)	17/04	27	—	—
Gran fons Total			46	2	4%

Resultats tan desastrosos fan que molts de colombòfils es plantegin la continuïtat en aquest esport ja que els sacrificis i les despeses que són necessaris per tenir animals d'un bon nivell esportiu no són compensades pel gust que aquesta temporada han donat els coloms en el moment d'esser enregistrats.

Els colombòfils continuen donant la major part de culpa de les pèrdues a la inestabilitat i a la pol·lució atmosfèriques pol·lució que segons el parer de molts no només afecta la visibilitat de les nostres aus sinó que també es veu afectat el seu sentit de l'o-

orientació fet que fa que es perdin, suposam, dintre del Mediterrani.

Ara bé hi ha altres factors que en els darrers anys han fet augmentar sensiblement les pèrdues, el més important és l'augment dels falcons a les nostres costes, augment afavorit per la legislació vigent que fa d'aquestes aus un ésser protegit i per les repoblacions que s'han duit a terme a la nostra Comunitat Autònoma.

Respecte d'aquest factor crec que ha arribat el moment de posar les coses

clares, per mi s'ha passat d'un extrem a l'altre, d'una població de falcònides en perill d'extinció degut al reduït nombre a una superpoblació d'aquestes aus, superpoblació que afecta i posa en perill el nostre esport.

Els falcons tenen la necessitat d'alimentar-se diàriament, el seu aliment són les aus i especial les aus migratòries que arriben a les nostres costes al llarg de l'any per això i per la seguretat que representen els penya-segats aquests són els llocs més ocupats pels falcons. I, és clar, que degut al nombre d'ani-

mais que hi ha, les aus migratòries no són suficients per alimentar-se i, en grup escometen els esbarts dels nostres coloms quan aquests arriben a les costes des de punts llunyans. El resultat és desastrós, l'esbart de coloms escomés pels falcons s'endinsa a la mar desapareixent (segurament cauen a la mar, la majoria, on seran menjar per als falcons i la resta, si tenen la sort de trobar un lloc on posar-se arribaran si les forces ho permeten a casa seva al dia següent o a terres llunyanes d'on difícil-

ment tornaran).

És moment que els qui tenen llocs de responsabilitat prenguin les mesures necessàries per reduir el nombre de falcons dels nostres penya-segats, fins al punt que no siguin un perill per al nostre esport i a la vegada aquesta espècie no desaparegui del nostre cel.

Esperant que l'amollada de Don Benito tenguí un bon fi i que el proper mes us pugui donar les Classificacions definitives d'aquesta temporada colom-bòfila, adéu.

J. Jaume

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

LLISTES
NAIXEMENT

De 0 a 10 anys

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

CENTRE DE PREPARACIÓ AL PART

Catalina Serra Calafat.

Comare

També hi ha servei de
massatges terapèutics

C/ Rigo, nº 73. Tel. 66 24 90

NAIXEMENTS

-Maria Lourdes Barros i Garrido, filla de Baltasar i Maria Lourdes nasqué el 9-4-93

-Esperança Salvà i Lillo, filla de Guillem i Francesca nasqué el 4-4-93

-Paula Sevilla i Puig, filla de Julià i Catalina nasqué el 6-4-93

-Maria Esperança Garau i Miquel, filla de Bartomeu i Esperança nasqué l'11-4-93

-Sandra Ferris i Abellán, filla de Salvador i Maria Dolor, nasqué el 13-4-93.

-Sheila Garcia i Cerdà, filla de Manel i Maria Isabel, nasqué el 16-4-93

-Oscar Sastre i Westerhof, fill de Francesc i Jitske Trijntje nasqué el 21-4-93.

MATRIMONIS

-Ferran «Fernando» Cortes Carmo-
na i Esperança Garicano Robles es
casaren l'1-4-93 al Jutjat de Pau

-Isidro Juarez Vico i Catalina Basa-
rrate Aramburu es casaren el 2-4-93
al Jutjat de Pau.

-Peter Ignatius Bestermann i Bri-
gitte Spiker es casaren el 7-4-93 al
Jutjat de Pau

-Gabriel Nicolau Pallicer i Frances-
ca Aina Garau Miralles es cararen el
27-3-93 a la Parròquia de Sant Mi-
quel (mes de març)

-Sebastià Bonet Adrover i Bàrbara
Forteza Sastre es casaren el 4-4-93 a
l'església de Sant Bonaventura.

-Santiago Hervás López i Domini-
que-Angelina Fraile es casaren el 15-
4-93 al Jutjat de Pau.

-Joan Gonzalez Batista i Àngela
Ballester Servera, es casaren el 15-4-

93 al Jutjat de Pau.

-Karl Heinz Huhn i Rosamarie
Wyss es casaren el 22-4-93 al Jutjat
de Pau.

-Francesc de Sales Catany Alós i
Clara Renata Noguera Schiitz es ca-
saren el 27-3-93 a l'església de Ntra.
Sra. de Gràcia (Mes de Març)

DEFUNCIONS

-Margalida Xamena Julià, morí el
3-03-93 als 86 anys.

-Antònia Chicharro Espinosa, morí
el 6-4-93 als 84 anys.

-«Apolonia» Polònia Juan i Balles-
ter, morí el 14-4-93 als 69 anys.

-Ginés Saez i Vera, morí el 15-4-93
als 80 anys.

-Joana Aina Tomàs i Tomàs, morí
el 16-4-93 als 83 anys.

-Margalida Mayol i Enseñat, morí
el 19-4-93 als 82 anys.

SUNFLOWERS

ESCOLA D'IDIOMES

ANGLÈS * ALEMANY * FRANCÈS * ESPANYOL PER A ESTRANGERS

* Per a nins, joves i adults * Metodologia activa amb audiovisuals

* Tots els nivells * Professorat nadiu titulat

* Grups reduïts * Cursos preparatius per a exàmens oficials

Endemés:

Classes de repàs d'anglès per als
estudiants d'EGB, BUP, FP i Universitaris

A Lluçmajor:

Matrícula oberta des del 4 de Gener
(horabaixes)

Inici de cursos: 18 de gener
(dimarts, dijous i divendres de 4 a 9 hs)

INFORMAU-VOS AL
C/ Bisbe Taixequet, 70
Tel. 12 06 29. Lluçmajor

OFICINA PRINCIPAL: C/ Martí Costa, 4-1r. Tels. 28 40 03 - 45 41 61 - 07013 PALMA

Sopa de lletres

J E D S C K I Ç S E F
 H A N D B O L M E M K
 I X G O L F L B J S E
 N O M G T A L E V I F
 A B A L A N U C G T A
 N G N C V S I N N E T
 H T S A I B T M I L M
 Y E U Ç H P A L D T R
 P X D A U L I P Ç A Q
 E O D U J O P H C P B

12 esports

Solució del mes passat

-Francesca
 -Jerònia
 -Magdalena
 -Noemi
 -Coloma
 -Mònica
 -Esperança
 -Petra
 -Maria
 -Isabel

Pes forat des moix

Els temps canvien. Abans hi havia set o vuit capellans al poble. Avui en tenim un. Abans no hi havia robatoris. Avui no es respecten ni les esglésies.

El dia del Ram n'hi va haver que trobaren portes tancades. La padrina, previnguda, duia la cadira plegadissa. I és que la puntualitat tampoc no és arribar prest.

ANTÒNIA ISERN

major

net

Perruqueria unisex

C/ MAJOR, 7 . LLUCMAJOR . ☎ 661359

**CENTRE ÒPTIC
 EXPOLENT**

LENTS DE CONTACTE
 CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
 Optica Optometrista
 Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

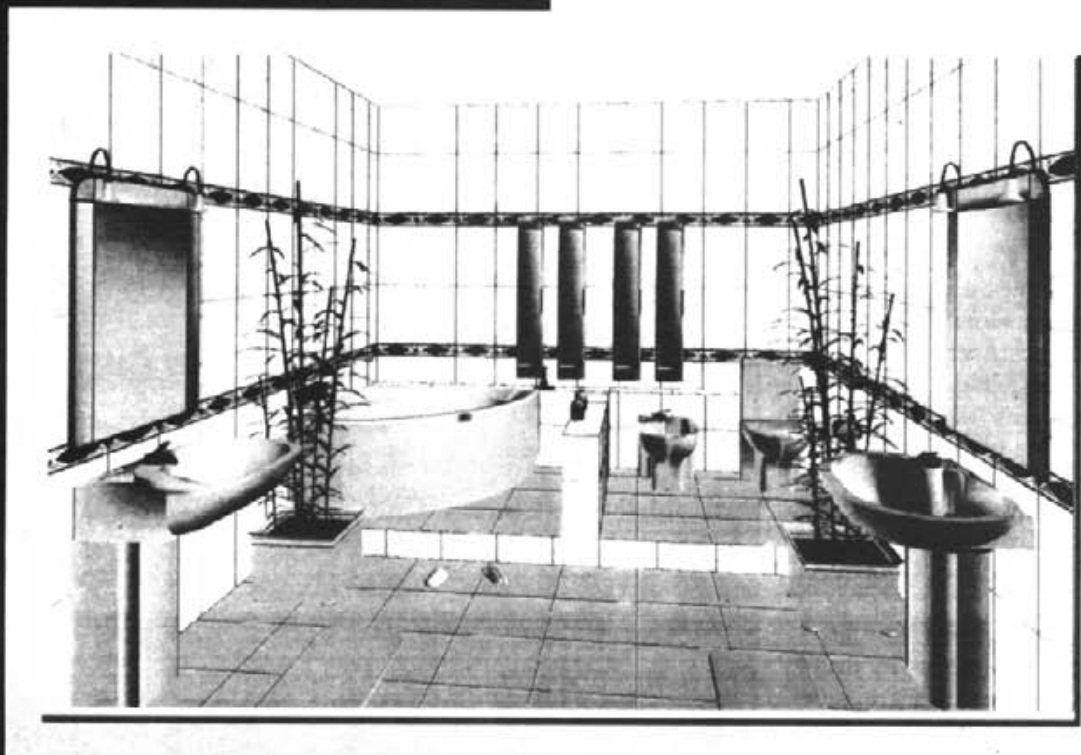
FOTO CLAR

Perfumeria

*Reportatges, Fotos d'Estudi,
 Carnet... i una extensa gamma
 de productes de perfumeria*

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
 VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

Com és la cambra de
bany dels seus somnis?

**Vegeu-la ara
a tot color.**

Roca

DIBA DISSENY
INTREGRAL DEL BANY

Avui mateix, gràcies
al nostre ordinador
podreu veure a
MASSANELLA la
vostra nova cambra de bany ROCA.

A tot color i en tres dimensions sense que
no hi manqui cap detall: banyera,
sanitaris, revestiments ceràmics, aixetes,
complements... Tot tal com ho havíeu
somniat i sense començar les obres.
Veniu a MASSANELLA i deixau de
somniar.

MASSANELLA

Ctra. Valldemosa, 44 - Tel. 75 03 45

BIENVENIDO

SEAT IBIZA

REGA EL GRAN REFINADOR. LA GRAN INNOVACION DE SEAT. YA ESTA AQUÍ TU IBIZA NUEVO. TODO UN COCHE.

CON UNA LINEA PROVOCATIVA. CORDON DESLUMBRANTE. COMO LA LUZ DEL MEDITERRANEO.

CON MOTORES DE ULTIMA GENERACION TECNOLOGICAMENTE PERFECTOS. QUE TE OFRECEN ALTAS PRESTACIONES Y CONSUMOS BAJOS.

CON LOS SISTEMAS DE SEGURIDAD, LA AMPLITUD Y UN NIVEL DE EQUIPAMIENTO QUE SOLO ESTA AL ALCANCE DE LOS GRANDES TURNOS.

HOY POR HOY. EL SEAT IBIZA ES EL PRIMERO DE SU CLASE. UN COCHE AMPLIAMENTE VITAL. QUE TE VA A SEDUCIR DESDE EL MOMENTO INSTANTE QUE LO PRUEBAS. QUE HARA ESTALLAR TUS EMOCIONES.

SUBITE AL SEAT IBIZA Y DIVIERTETE DE TODOS UN COCHE. EN TODOS LOS SENTIDOS. ¡BIENVENIDO!

ESTALLA LA EMOCION

Rubí Automóviles
Llucmajor, S.A.

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

AUTO-ELECTRIC
Barceló
S.L.

Ronda del Ponent, 26 - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

VENDA, MONTATGE I REPARACIÓ D'APARELLS D'AIRE CONDICIONAT

ALFA 75/90 T.D. 2.0/2.4 86 a 89.....	110.882 PTA	FORD ESCORT/ORION 1.6 INY./90.....	160.000 PTA
ALFABETA T.D./80.....	110.882 PTA	FORD ESCORT/ORION 1.8 DIESEL/90.....	160.000 PTA
AUDI 80/1.3 83 a 86.....	110.882 PTA	FORD SIERRA 1.8/T.D./90.....	174.000 PTA
BMW 730/735 3.0/3.5 85 a 87.....	110.882 PTA	FORD SIERRA 2.0 INY./90.....	174.000 PTA
CITROEN BX GTI 1.9/16V.....	110.882 PTA	LANCIA DELTA INTEGRALE 8 VAL.....	110.882 PTA
LANCIA DELTA 1.3/1.4.....	110.882 PTA	LANCIA TREVI 2000 VOLUMEX.....	110.882 PTA
FIAT UNO TURBO 1.E./1.4 88 a 89.....	110.882 PTA	LANCIA Y 10 TURBO/87 a 89.....	110.882 PTA
FIAT REGATA T.D./1.9/C/S.....	110.882 PTA	LANCIA THEMA T.D./2.5.....	110.882 PTA
FIAT REGATA 100 1.E C/S.....	110.882 PTA	LANCIA THEMA 1.E. 2.0.....	110.882 PTA
FIAT REGATA D.S./1.9/C/S/86.....	110.882 PTA	LANCIA THEMA 1.E. TURBO.....	110.882 PTA
FORD FIESTA 1.4/1.6/89.....	160.000 PTA	RANGE ROVER INY./83.....	165.000 PTA
FORD ESCORT/ORION 1.6/90.....	160.000 PTA	RANGE ROVER 2.4 T.D./83 a 89.....	165.000 PTA

Validesa de l'oferta: fins esgotar estocs actuals
Per a altres models demanau-nos pressupost